

PERSONHISTORISK TIDSKRIFT

1905

UTGIFVEN

AF

SVENSKA AUTOGRAF SÄLLSKAPET

GENOM

HOLGER ROSMAN

SÄLLSKAPETS SEKRETERARE

ÅRG. VII

HÄFT. I.

INNEHÅLL.

Prinsessan Margaretas af Stora Britannien och Irland härstamning från Gustaf Vasa. Af Grefve ADAM LEWENHAUPT	sid. 1.
Genealogiska anteckningar. Af Dr. K. H. KARLSSON.	
I. Tre Rosor	» 4.
Samuel Triewald och Teutsch-übende Gesellschaft i Ham- burg (med en bild). Af Fil. kand. MARTIN LAMM	» 7.
Några anteckningar om släkten Ahnfelt under 1600- och 1700-talen. Af Professor OTTO AHNFELT	» 13.
Hans von Fersens anträd (med en bild). Medd. af Friherrinnan THYRA KLINCKOWSTRÖM	» 20.
Wrangelska konterfej (med sex bilder). Medd. af S. S. S.	» 26.
En porträttförteckning från 1700-talet. Medd. af Amanu- ensen SUNE AMBROSIANI	» 27.
Wulflouska grafkapellet eller den s. k. Björnögrafven vid Åby kyrka. Af Rektor J. W. GOIJER	» 30.
Riddarhusgenealogierna och deras bearbetning. Af H. R.	» 35.
Personhistorisk litteratur	» 41.
Frågor (med en bild)	» 42.
Svenska Autografsällskapet:	
Årsmöte	I.
Medlemsförteckning	III.

PORTRÄTT.

SAMUEL TRIEWALD, Friherre K. H. WRANGEL, Friherre H. R.
WRANGEL, Friherre G. G. WRANGEL, Friherrinnan D. A. WRANGEL,
Friherre K. A. WRANGEL, Friherrinnan A. M. WRANGEL, Grefve
STENBOCK (?).

Prinsessan Margaretas af Stora Britannien och Irland härstamning från Gustaf Vasa.

Af Adam Lewenhaupt.

Af konung Gustaf I:s elfva barn är det endast fyra, af hvilka legitima ättlingar i våra dagar lefva, nämligen Katarina gift med grefve Edzard II af Ostfriesland, Cecilia gift med markgrefve Kristoffer af Baden, Elisabet gift med hertig Kristoffer af Mecklenburg, och Karl IX genom hans dotter i första giftet Katarina, gift med pfälzgrefven Johan Kasimir af Zweibrücken. I synnerhet kunna Katarina af Ostfriesland och Karl IX räkna en mycket talrik afkomma, och det finnes intet af Europas regerande hus, som ej kan berömma sig af härstamning från gamle kung Gösta, till hvilken de i allmänhet kunna leda sig på flerfaldiga olika sätt.

Bland dem som på de flesta sätten nedstamma från konungen torde få räknas hertigens af Skåne trolofvade, prinsessan Margareta af Stora Britannien och Irland, ty på icke mindre än 34 olika vis kan man följa ättelinjer från henne till Gustaf Vasa.

Däraf kommer på hennes *farfars fader* hertig Ernst I af Sachsen-Coburg tre sätt, då han genom ätterna Schwartzburg, Sachsen, Mecklenburg och Ostfriesland härstammar från Katarina, genom ätterna Braunschweig och Mecklenburg från Elisabet och genom Braunschweig, Hessen och Pfalz från Karl IX. Nämnde hertig af Sachsen var gift med hertiginnan Louise af Sachsen-Gotha, hvilken icke mindre än 8 gånger kan räkna Gustaf I bland sina anor, däraf sju ätteledningar komma genom Katarina af Ostfriesland och en genom Karl IX:s dotter, pfälzgrefvinnan Katarina.

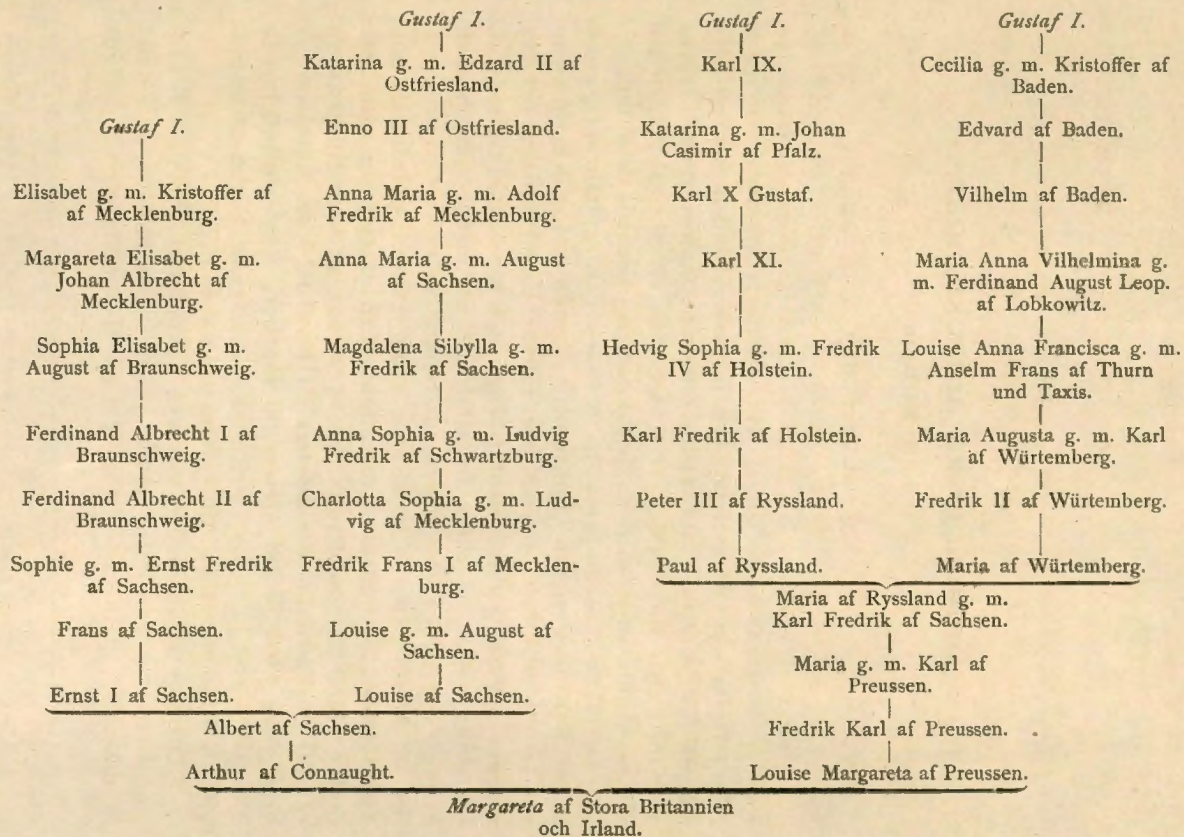
Prinsessan Margaretas *farmoders fader*, hertig Edvard af Kent, härstammar på tre sätt från Gustaf Vasa, alla genom dottern Katarina, däraf två genom hennes sondotter Anna Maria af Ostfriesland, gift med hertig Adolf Fredrik af Mecklenburg, och ett genom hennes dotter Maria, gift med hertig Julius Ernst af Braunschweig.

Hertigen af Kent var gift med hertiginnan Viktoria af Sachsen, syster till ofvannämnde hertig Ernst I, och genom henne återupprepas således de tre sätt, hvarigenom denne nedstammar från Gustaf I.

Gå vi till prinsessans möderne, synes att hennes *morfars fader*, prins Karl af Preussen, genom 5 olika ledningar kommer upp till konungen: genom husen Braunschweig och Mecklenburg till dottern Elisabet, genom Mecklenburg, Braunschweig och Ostfriesland till Katarina och genom Hessen, Hanau, Brandenburg och Pfalz till Karl IX. Prins Karl af Preussen var gift med hertiginnan Maria af Sachsen med 6 olika härstamningar, däraf på hennes fäderne tre genom Elisabet och Karl IX och på hennes möderne äfvenledes tre, däraf två dels genom det ryska holsteinska kejsarhuset och det svenska pfalziska konungahuset, dels ock genom Anhalt-Zerbst, Holstein, Baden och Pfalz till Karl IX, och den tredje genom Ryssland, Würtemberg, Thurn und Taxis, Lobkowitz och Baden till Cecilia, det enda sätt hvarpå prinsessan Margareta härstammar från denna konung Gustafs skönaste och olyckligaste dotter.

Prinsessans *mormors far*, furst Leopold af Anhalt, kan endast på ett enda sätt härledas från Gustaf Vasa, nämligen genom ätterna Hessen, Hanau, Brandenburg, Baden och Pfalz, då däremot hans maka prinsessan Fredrika af Preussen fem gånger räknar konungen bland sina förfäder, och då hennes fader prins Ludvig af Preussen var bror till konung Fredrik Vilhelm III och hennes moder hertiginnan Fredrika af Mecklenburg var syster till dennes drottning Louise, återfinna vi här samma ätteledningar som vid prinsessan Margaretas morfars far prins Karl af Preussen.

Såsom exempel anföras här, af de 34 olika härstamningarna, fyra härledning, en från hvardera af de fyra i början af denna uppsats nämnda barnen till konung Gustaf I.

Genealogiska anteckningar.

Af K. H. Karlsson.

I. Tre rosor.

Enligt Schlegel och Klingspor¹ var *Joan Knutsson* (tre rosor) 1360 gift med Benkta Algotsdotter i Skoptaby, dotter af Algot Benktsson (griphufvud) och Ingeborg Eskilsdotter (ett lejon stående på en half lilja). Detta giftermål anføres äfven i tvenne af våra förnämsta släktböcker från början af 1600-talet,² och har således gamla anor, men ändock måste jag bestrida dess riktighet.

De äldre genealogerna ha tydligen gått ut från antagandet, att Joan Knutssons son lagmannen i Västergötland Knut Jönsson var broder till Märta Joansdotter, gift 1385 med riddaren och lagmannen i Västergötland Göstaf Magnusson (af släkten tre rosor till Horshaga), som på Skoptaby utfärdade sitt morgongåfvobref till henne³ och äfven sedermera var bosatt därstädes.⁴ Såsom moder till Märta Joansdotter nämnes 1399 Benkta Algotsdotter,⁵ som 1397 kallas hustru Benkta i Skofteby⁶ och då tydligen ägde detta gods. Häraf har nu dragits den slutsatsen, att Joan Knutsson varit gift med Benkta Algotsdotter. Då vidare Joan Knutsson i ett bref af år 1360⁷ kallas »gener» till Ingeborg Eskilsdotter, har tagits för gifvet, att hon varit moder till Benkta Algotsdotter och gift med hennes fader Algot Benktsson (griphufvud).

Detta giftermål mellan Ingeborg Eskilsdotter och Algot Benktsson bestyrkes emellertid icke af några andra handlingar. Kändt är däremot, att Ingeborg 1340 var gift med riddaren Nils Tyrgils-

¹ Den med sköldebref förlånade men ej å Riddarhuset introducerade svenska adelns ättar-taflor, sid. 104.

² Utters collectanea genealogica i Riksarkivet, sid. 40; — Brahes släktbok i Kungl. Biblioteket (Rål. Saml. Fol. 12), fol. 149 v.

³ Svenska Riksarkivets Pergamentsbref n. 2080.

⁴ Styffe, Skandinavien under unionstiden (1880), sid. 127.

⁵ Sv. R. A. P. n. 2995.

⁶ Styffe, Bidrag till Skandinavien historia 2, sid. 49.

⁷ Sv. R. A. P. n. 484.

son (Färla),¹ som lefde ännu 1351,² och först därefter kan hon således blifvit gift med Algot Benktsson, som lefde ännu 1354.³ Hon kan således icke i detta senare gifte haft en dotter gift redan år 1360. Om »gener» i ofvan anförda bref, såsom, på grund af sammanhanget i detsamma, ej synés otroligt, får öfversättas med måg, har Joan Knutsson varit gift med en dotter till Ingeborg Eskilsdotter och Nils Tyrgilsson (Färla) och har således icke varit gift med Benkta Algotsdotter i Skofteby, moder till Märta Jönsdotter. — Urkunderna lämna ej heller ringaste stöd för antagandet, att Knut Jönsson och Märta Jönsdotter varit syskon, och jag skulle vilja ansätta såsom fader till Märta Jönsdotter en för öfrigt föga känd frälseman Jon Birgersson, som 1370⁴ tillböt sig Skofteby och Stora Bast. Han skulle således ha varit gift med Benkta Algotsdotter, som 1397 bodde på Skofteby. — Utter⁵ anför, att Märta Jönsdotter i sigillet fört ett griphufvud; antagligen har det varit modern Benktas vapen, och hon har således, såsom Schlegel och Klingspor antagit, varit dotter till Västgöotalagmannen Algot Benktsson.

Enligt den Braheska släktboken⁶ har Joan Knutsson äfven varit gift med Märta, dotter till riddaren Jon [Erengislesson] Hjärne, som i vapnet förde en båt. Detta giftermål bestyrkes äfven af i behåll varande urkunder. 1419 säges nämligen Knut Jonsson vara systerson till Jon Hjärnes son riddaren Jönis [Jonsson] Hjärne,⁷ och 1435 pantsätter han sitt arf efter sin morfader i Göinge härad, och där finnes äfven hans svåger Jönis [Jonsson] Hjärne ägt gods. — Utter anför vidare, att Knut Jonsson hade en styffader Björn Elefsson (båt), som förstörde mycket af hans gods, för hvilka Knut fick i ersättning Björns egna i Småland. Äfven denna uppgift torde vara riktig, ty 1386⁸ nämnes denne Björn Elefsson såsom måg till Jönis Erengislesson Hjärnes änka Kristina Nilsdotter.

Joan Knutsson var således gift 1) med en dotter till riddaren Nils Tyrgilsson (Färla) och Ingeborg Eskilsdotter (Lejonlilja), 2) med Märta (?), dotter till riddaren Jönis Erengislesson Hjärne och

¹ Sv. Dipl. IV. n. 3511.

² Sv. R. A. P. n. 4.

³ Sv. R. A. P. n. 384.

⁴ Perg. br. i Uppsala Univ. Bibliotek.

⁵ Uppers Collectanea fol. 40.

⁶ Kungl. Bibl. Rål. Saml. Fol. 12, f. 149, v.

⁷ Svenskt Diplomatarium fr. 1401, n. 2704.

⁸ Rääfs Diplomatarium i Vitt. Hist. o. Anf. Akad.

Kristina Nilsdotter från Norge(?) Hon är 1386 omgift med Björn Elefsson (båt?).

Uti Joan Knutssons andra gifte föddes sonen *Knut Jönsson*. Enligt Schlegel och Klingspor¹ var han gift med Agnes, dotter till norske riddaren Alf Haraldsson till Sandbö och Katarina Jönisdotter till Manvig. Men äfven åt honom måste tilläggas ett annat gifte. — Enligt ett bref af år 1422² var nämligen Knut Jönsson måg till riddaren Jönis Magnusson (Leopard), och 1447³ uppdrager riddaren Jönis Laga Pose, såsom bekant gift med en dotter till Knut Jönsson, åt Erik Jakobsson att tala å Lena gård, som han ärft efter fru Gesa Nilsdotter, sin hustrus mormoder. Denna fru Gesa, troligen dotter till Västgöten Nils Knutsson i Lena, var åter gift med förutnämnde Jönis Magnusson. Vidare omnämnas dombref,⁴ enligt hvilka vid tvist mellan Jönis Knutsson (son till Knut Jönsson) och Knut Posse (son till Jönis Laga Pose) om sunderkulla och samkulla arf efter (den förres syster, den senares moster) Karin Knutsdotter (tre rosor), gift med riddaren Tord Filipsson Bonde, sunderkulla arf d. v. s. $\frac{1}{4}$ tilldömdes Knut Posse.

Knut Jönsson har således varit två gånger gift 1) med en dotter till riddaren Jönis Magnusson (Leopard) och Gesa Nilsdotter, 2) med Agnes, dotter till Alf Haraldsson till Sandbö och Katarina Joansdotter. Uti det första giftet föddes dottern Märta Knutsdotter, gift med Jönis Laga Pose.

¹ Anf. arb.

² Sparres kopiebok J. 7 i Sv. Riksark. fol. 37.

³ Förteckning öfver herr Knut Posses till Sätenäs jordabref i Kammarark. 1586.

⁴ Kungl. Bibl. Rål. Saml. Fol. 12, f. 298 v., och Förteckning öfver Lars Flemmings jordabref.

Samuel Triewald och Deutsch-übende Gesellschaft i Hamburg.

Af Martin Lamm.

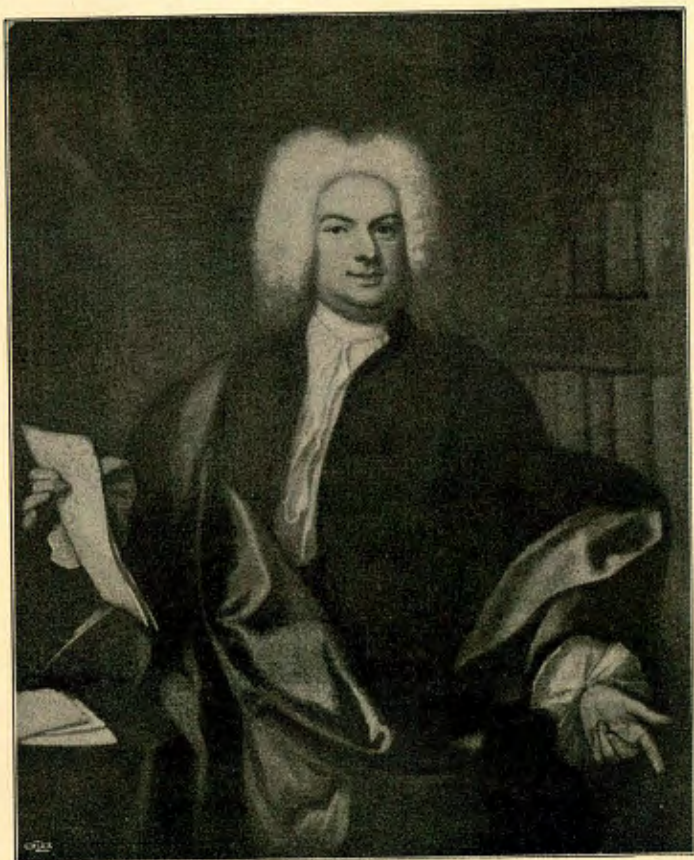
Omstående porträtt, som ägaren välvilligt ställt till tidskriftens förfogande, är det enda kända porträttet af Samuel Triewald eller — såsom man stundom i utlandet kallade honom — von Triewald. Det är signeradt »G. E. Schröder pinxit», och en anteckning på baksidan upplyser om att det framställer »Samuel Triewald, etatsråd i Holsten». En senare hand har därtill fogat ett par biografiska upplysningar. Ehuru porträttet ej är dateradt, torde man med visshet kunna antaga, att det tillkommit mellan åren 1723 och 1728. År 1723 hemkom nämligen Schröder till Sverige från sin italienska resa, och i februari 1728 måste Triewald för alltid lämna sitt fädernesland på grund af sin anställning i holsteinsk tjänst och sin flygskrift mot den hannoverska alliansen. Det vackra porträttet skulle alltså framställa honom vid 35—40 års ålder. Antagligen utfördes det i samband med porträttet af hans yngre broder Mårten Triewald, som man känner genom en år 1735 af Geringius gjord gravyr efter Schröders original. Porträttet påträffades för några år sedan i en antikvitetshandel i Stockholm; om dess tidigare öden är ingenting känt.

Då nu »vår svenske Boileau» för första gången in effigie presenteras för en större publik, torde det ej vara ur vägen att lämna ett litet bidrag till hans biografi. Jag väljer då hans medlemskap i Deutsch-übende Gesellschaft, som hittills endast i förbigående omnämnts af hans biografer. Som hufvudkälla har jag begagnat sällskapet protokoll, som i handskrift förvaras i Hamburgs stadsbibliotek. En axplockning ur dessa är Chr. Petersens uppsats: »Die Deutsch-übende Gesellschaft in Hamburg» i Zeitschrift des Vereins für Hamburgische Geschichte för år 1847.

Då Triewald år 1713 utnämndes till guvernementssekreterare hos generalguvernören öfver Bremen och Vehrden, Mauritz Vellingk, kom han att uppehålla sig än i Hamburg än i Bremen, då själfva

provinserna voro i fiendens hand. Det var under sin vistelse i Hamburg, som han deltog i stiftandet af Teutsch-übende Gesellschaft. Den 12 januari 1715 samlades några af Hamburgs vittra storheter i skalden Brockes hem för att bilda ett sällskap »darin man sich zur Ausübung und Verbesserung der deutschen Sprache und Poesie bemühen sollte». Äfven Triewald var inbjuden, men förhindrad. En vecka senare hölls dock ett sammanträde hemma hos honom, då föreningens stadgar antogos och underskrefvos af medlemmarna. Dessa voro, utom Triewald, B. H. Brockes, J. A. Fabricius, Michael Richey och J. U. König. Verklig betydelse som skald hade af dessa väl blott Brockes, men vid denna tidpunkt var han ännu outvecklad och stod under Marinis inflytande. J. A. Fabricius, den berömda klassiske filologen, ägde en omfattande litterär beläsenhet, men hans poetiska bidrag äro obetydliga och bestå mest af öfversättningar. Richey, sällskapets sekreterare, var däremot en på sin tid högt uppburen tillfällighetspoet. Hans godmodiga bröllops- och begravningsdikter förefalla vår tid något filiströsa. Emellertid förblef han under hela förra hälften af 1700-talet en af spetsarna i Hamburgs litterära lif och blef en af de drifvande krafterna i Hamburgs bästa moraliska veckoskrift »der Patriot», som ju skulle bli af betydelse äfven för våra svenska tidskriftsföretag. J. U. König höjer sig som poet föga öfver medelmåttan. Men han skulle skapa sig ett namn i Tysklands litteraturhistoria såsom en af de förste förkämparna för den fransk-klassiska smaken; hans »Untersuchung von dem guten Geschmacke» i 1727 års upplaga af Canitz' dikter är en stridskrift mot den andra schlesiska skolan.

»Teutsch-übende Gesellschaft» skulle enligt stadgarnas första paragraf bestå »aus lauter gelehrten Teuschübenden, und in der Rede- und Dichtkunst erfahrenen, anbey honnêten, und nichtweniger zu einer Lehrbegierigen Conference als wahrer Freundschaft qualificirten Leuten», och ledamöternas antal skulle ej få öfverstiga sex. Det afsåg alltså ej att vara något stort aristokratiskt ordenssällskap i »Fruktbringande sällskapets» genre, utan en liten sluten förening med karaktär halft af litterär salong och halft af vetenskaplig akademi. Sammankomsterna, som skulle hållas turvis hemma hos medlemmarne hvar eller hvarannan vecka, skulle omfatta uppläsande och fritt kritiserande af deras poetiska eller språkvetenskapliga alster, som sedan »enligt lärda societeters exempel» skulle samlas till »Acta». För öfrigt skulle sammankomsterna gå måttligt och nyktert till, och sällskapets stadgar bestämma straff

SAMUEL VON TRIEWALD.

(OLJEMÅLNING, TILLHÖR HOFRÄTTSSSEKRETERAREN AXEL DURLING.)

för den som understode sig att efter sammankomsten traktera medlemmarne med mer än en kanna vin och ett skålpund »ordinär konfekt».

Triewald deltog från början med mycken ifver i sällskapets arbeten. Då vid första sammankomsten man beslöt, att hvarje medlem skulle få ett särskildt språk att öfversätta ur, fick Triewald engelskan på sin lott och åtog sig dessutom hvad som kunde förekomma att öfversätta från spanska, portugisiska eller de nordiska språken. Han lofvade att börja med en öfversättning af Cowleys dikt öfver Van Dykes död. Denna, som lät vänta på sig i tvänne månader, då författaren ständigt fann den behöfva ytterligare »polering», är otryckt och finnes i sällskapets Acta. Sitt egentliga intresse har den som ett bevis på hans tidiga kännedom om engelsk diktning. Öfver hufvud använde Triewald mycket lång tid för sina öfversättningar. Ett litet fyrradigt epigram af Maynard, som alla medlemmarna skulle söka återge på tyska, lyckades han först öfversätta efter tre månaders arbete, och hans långsamhet medförde, att det stadgades plikt för dem, som ej på utsatt dag inlämnade sina alster. För öfrigt bestod det mesta af hvad som föredrogs vid sammanträdena af öfversättningar, oftast från franskan. Men därjämte idkades äfven tillfällighetsdikten, och för att få tillfälle att i denna genre uppträda inför en större publik beslöt sällskapet »dass wenn jemand aus unserer Mitte Ehren-Freuden-oder Trauerfalle begegnet sollten, alsdann ein jeder gehalten seyn solle in Teutschen Versen etwas gutes obgleich nur kurtzes darauf zu verfertigen, welches dann zusammen auf gemeine Unkosten der Gesellschaft gedrucket werden solle». Ett dylikt tillfälle yppade sig, då Brockes miste en liten dotter. Sällskapet utgaf då sin första publikation: »Schuldigstes Beyleid über das frühzeitige Absterben des erstgebornen und einzigen Töchterleins S. H. T. Herrn B. H. Brockes» o. s. v. Sällskapets medlemmar kondolera här i tur och ordning med sinnrika epigram, som af den sörjande fadern oförtrutet kvitteras med komplimanger till diktarne med bibehållande af samma rim. En annan anledning till dylik exercis i »galant» poesi gaf Richeys lofdikt öfver Karl XII, som prisades af de andra medlemmarna i korta epigram. Dessa besvarades af Richey i »Poetische Revange». Särskildt hans dikt till Triewald, som blygsamt kallat sitt epigram »l'avorton», är ett mönster på tidens krystade artighetspoesi.

Sällskapets verksamhet inskränkte sig emellertid ej till uppläsning och bedömande af medlemmarnas egna dikter. Redan vid

första sammanträdet hade man roat sig med föredragandet af några usla dikter, och sedermera underkastas ofta tyska diktsamlingar en ganska hårdhändt kritik. Dessutom diskuterades språkliga och litterära frågor. Att af protokollen få någon klar inblick i sällskapets litterära partiståndpunkt, är ej lätt. Dock märker man tydligt en opposition mot den andra schlesiska skolan. Man uttalade sig emot alltför vidlyftiga metaforer, man beslöt att endast i undantagsfall använda två epitet till samma ord, och vid ett annat tillfälle fördömde man de s. k. »Pegnitzherdarnes» begär att själfva uppfinna onomatopoetiska ord. I dylika angrepp och i hela den sträfvan efter tankereda och klarhet, den fordran på förnuftigt innehåll i dikten, som genomgår sällskapets verksamhet, märker man tydligt ett inflytande från den franskklassiska kritiken. Man märker det framförallt i den minutiösa granskning, som sällskapet utöfvade öfver sina egna alster. Alla de råd, som Boileau gifvit skalden i »L'Art poétique», att gång på gång polera sin dikt, att stryka och lägga till och att underkasta sig sina vänners stränga censur, hade man här tagit ad notam. Och man gick till verket med äkta tysk grundlighet. Ett enda ord i en dikt eller en öfversättning gaf ofta anledning till timplånga diskussioner. För att vid dessa tillfällen ha lämpliga uppslagsverk till hands beslöts, att hvar och en af medlemmarna skulle taga med sig en bestämd bok till hvarje sammanträde. Triewald åtog sig att medföra »Spatens Sprachschatz», en sorts etymologisk ordbok, under det att Brockes, som var mer uteslutande skald, skulle medtaga »Hübners Reimregister». Man delade äfven Boileaus förkärlek för det korta och afslutade, ansåg som han, att »en enda felfri sonett är värd ett långt poem». Epigrammet är därför den diktart man hufvudsakligen finner företrädd i sällskapets »Acta», och äfven tillfällighetspoemen få ofta formen af korta »sinndikter». Förebilderna äro hämtade från de mest skilda språk och litteraturer. Man ville, som protokollet säger, få en inblick i många nationers tankar och skriftsätt och jämföra deras »delikatesser». Flertalet stamma dock från Frankrike och tillhöra den preciösa småpoesien. Man stod nämligen i Deutsch-übende Gesellschaft — liksom öfverhufvud vid denna tid i hela Tyskland — i realiteten ännu på den preciösa smakens mark. I princip bekände man sig till Boileaus kritiska evangelium, men man försonade hans läror med den förkonstlade salongsdiktning, som ungefär samtidigt trängt in från Frankrike och i Tyskland kallades »galant lyrik». Man uppfattade den som ett utslag af fransk esprit, och dess lätta, graciösa konver-

sationston verkade vederkvickande ofvanpå den andra schlesiska skolans tunga, pompösa barockprakt. Att dess snirklade talesätt och svarfvade komplimanger i grunden voro lika onaturliga, och att den trots all sin »sinnrikhet» saknade det förnuftiga innehåll, som Boileau kräfd i hvarje dikt, det hade man ännu ej märkt. Så hyllade man i teorien den franskklassiska smaken, under det att man i praktiken ännu ej atkastat den preciösa lyrikens bojor.

För Triewald var säkerligen medlemskapet i Teutsch-übende Gesellschaft af stor betydelse. Visserligen var han ingen nybörjare, då han vid 25 års ålder kom till Hamburg. Redan år 1708 hade han i sin satir »Om dem som inbilla sig vara poeter» med Boileaus kraf på förnuft och sanning i dikten dragit i härnad mot allt det usla tillfällighetsrimmeri, som på hans tid florerade i Sverige. Äfven hans öfriga tidigare dikter visa honom som en hänförd lärjunge till Boileau. Hans andra litteratursatir har direkta lån från Boileaus »L'Art poétique» och hans »Gamla Jungfruns beröm», skrifven år 1712, från dennes tionde satir (»Contre les femmes»). Från samma år daterar sig hans öfversättning af Boileaus berömda åttonde satir. Hans senare produktion vittnar om vidare vyer och en större litterär beläsenhet. Härtill bidrog säkert i ej ringa mån hans medlemskap i Teutsch-übende Gesellschaft. Här uppläste han sin första öfversättning från La Motte, ett af dennes anakreontiska oden. Här lärde han antagligen först genom sina kamraters öfversättningar känna M:me Deshoulières. Från hans Hamburgvistelse och tiden närmast efter datera sig hans tre betydelsefulla öfversättningar af La Fontaines conter — äfven »Ålpastejen», som man hittills ansett som en själfständig dikt, är nämligen blott en öfversättning af La Fontaines »Paté d'anguilles». Också de öfriga epigram och smådikter, som han sedermera skulle öfversätta, tillhöra i stort sedt samma smakriktning som den man finner företrädd i Teutsch-übende Gesellschafts »Acta». Det är stundom samma författare och någon gång till och med samma stycken, som han tolkat. Och slutligen var det väl här han först kom i beröring med den nyaste tyska litteraturen. Canitz, hvars satir om friheten han öfversatt, stod i förbindelse med sällskapets medlemmar och skulle sedermera få till lefnadstecknare J. U. König.

Triewalds verksamhet i Teutsch-übende Gesellschaft afbröts af att han på hösten 1715 erhöi befallning att lämna staden. Han inbjöd då sällskapets medlemmar den 14 augusti till »Abendessen» hos M:r Gobert. Där upplästes och applåderades en af König

författad afskedsdikt till Triewald. Emellertid kom hans afresa att uppskjutas ett par veckor, och den 31 augusti bevistade han för sista gången föreningens sammanträde. Man beslöt då att låta trycka en samling afskedsdikter till honom, en plan hvarifrån man dock sedermera af vissa skäl afstod. I stället lades Königs dikt och en annan dylik af Brockes till Acta. Båda äro typiska för sällskapetets tillfällighetspoesi med sin skildring af de tyska musernas sorg öfver hans afresa och de svenskas glädje öfver att återfå honom. Teutsch-übende Gesellschaft dog tre år därefter. Af de dikter, som funnos i dess Acta, utgafs den största delen år 1721 och följande år af C. F. Weichmann i hans »Poesie der Nieder Sachsen». I första delens företal förklarade utgifvaren sig ämna i de nästa delarna intaga »högtyska dikter af en mycket lärd svensk», och i andra och tredje delarna ha äfven de flesta af Triewalds tyska dikter fått inflyta. Själf tyckes Triewald ha känt sig något generad af att uppträda som tysk poet. I ett bref till den unge Carl Rudenschöld (dat. Sthlm d. 5 dec. 1723, i Uppsala Bibl.) uttrycker han sin glädje öfver dennes kärlek till det tyska språket och fortsätter: »Du moins je l'ai toujours trouvé belle et je suis obligé à present de la proner en titre d'office, depuis que M. Weichmann que Vous connaissez des Hambourg s'est avisé de me mettre fort innocemment du Nombre des Poètes Allemands dans la seconde Partie seiner Niedersächsischen Poesie, ou il a fourré mal à propos quelques foibles effets de ma muse tudesque en leur donnant une compagnie très dangereuse et qui les offusque entierement; Vous comprenez que je veux parler de celle de Brockes et de Richey.» — Att Triewald ej heller var bortglömd af sina tyska kamrater, kan man se däraf, att Richey fyrtio år senare i företalet till sitt »Idioticon Hamburgense» berättar om Teutsch-übende Gesellschaft, hvars enda kvarlevande medlem han själf var, och därvid äfven nämner »den skarpsinnige Hr Secretaire Samuel Triewald, en svensk.»

Några anteckningar om släkten Ahnfelt

under 1600—1700-talen.

AF Otto Ahnfelt.

I K. krigsarkivet finnas upplysningar om trenne medlemmar af släkten Ahnfelt, nämligen om löjtnanten *Hans Jurgen Ahnfelt* († 1674), kornetten *Fonas Ahnfelt* († 1764) och underlöjtnanten *Fonas Ahnfelt* († 1780).

Hans Jurgen Ahnfelt (Anrep, Sv. adelns ättartaflor II s. 389: *Jurgen Ahnfelt*) var 1647—54 mönsterskrifvare, 1654—56 fältväbel och mönsterskrifvare, blef under kriget i Preussen 1656 fänrik, utnämndes d. 4 okt. 1661 till löjtnant »under öfverste Plichteners regemente» i Finland, dog i Riga i medio af februari 1674 såsom löjtnant i Heinrich Flemings regemente; gift med *Anna Jordan*, dotter af landshöfdingen i Nyslotts län Michael von Jordan d. yngre (adlad Jordan och introducerad under nr 243 ^{27/1} 1638).

I en skrifvelse den 15 maj 1671 har »Anna Jordan, Hans Jurgen Ahnfelts Eheliche HausFrau» hos K. krigskollegium andragit, att, som hennes »Mann Leutenanten Hans Jurgen Ahnfelt ifrån A:o 1647 in här til K. M:t och Kronan uti werckelige Krigstjänster hafwer opwachtet», och som han »nu icke hafwer nogon godz utan blot allena af de honom tilförordnade tractements penningar moste lefwa, som wij icke tilfyllest utbekommit, och han för sin dienst der i Rijga icke personligen kan afkomma», har hon blifvit orsakad, att »i all som djupaste underdånighet anhålla, att Krigs Collegium vill göra den nådiga anordningen» att »hvad som på hans förtjänste Lohn ennu må återstå låtha nådigst extradera». Att utbekomma den förtjänta innestående lönen synes dock ha varit förenadt med ej ringa svårigheter. I ny skrifvelse (odaterad) till samma myndighet skrifver hon under året 1674 såsom »Leutenampt:s sal. Hans Jurgen Anfeltz efterlättna

Enckia», efter mannens »in medio Februarij» timade död, med anhållan om såväl hans lön för då innevarande år såsom henne tillkommande nådår som ock hvad som ej ännu utbekommits af hans lön från och med år 1669, under åberopande af, att hon sitter som änka »i een stor fattigdoom» och att mannen »tiändt Sueriges Crono in emot 30 åhr ifrån een gemeen Musqueter opåth till Leutenamptz Chargen wäl och troligen». Genom utslag den 7 juli s. å. beviljade krigskollegiet »Fru Anna Jordans» anhållan.¹

På samma sätt som hennes man hade äfven hennes fader tjänt sig upp från gemen. Tillhörande den ursprungligen från Pommeren inkomna släkten *von Jordan* försvenskade han vid introductionen sitt släktnamn genom bortkastandet af *von*. Hans Jurgen är likaledes veterligen den förste i sin släkt, hvars namn skrifvits utan *von*. Om försvenskning vittnar ock stafningen med *t* i stället för *d*. Fru Anna skrifver omväxlande *Ahnfelt*, *Anfelt* (så äfven i krigskollegiets skrifvelse) och *Ahnfeld* (det sistnämnda i den tyska beteckningen: Hans Jurgen Ahnfelds Ebeliche Haus-Frau).

Genom sitt i Stockholm d. 3 dec. 1652 gjorda testamente hade landshöfding Jordan förordnat, att hans bägge äldsta söner Johan och Carl² för sina excessers skull blott skulle erhålla hans donationsgods i Konga härad i Småland, hans fru skulle under sin lifstid behålla hans egendomar i Finland, hvilka sedan skulle delas mellan hans öfriga söner jämte hans rustkammare och sadeltyg, under det att hans döttrar skulle erhålla hans öfriga lösören såsom pärlor, diamanter, guldhalskedjor, ringar samt silfver (pokaler m. m.) och anständig brudskatt. Om dottern Ebba är bekant, att hon gifte sig med en ofrälse och därför miste sin arfsrätt (se Anrep, Sv. adelns ättartaflor II s. 389).

I generalmönsterrullan för Södra Skånska Cavalleri Regimentet för år 1710, Östra Göinge Compagnie p. 118, förekommer kvartermästaren *Jonas Ahnfeldt*, som »tiänt hoos högwälborne Hr General Lieutenant Schytte, warit under Regimentet Corporal och sedermera till quartermestare avancerat, effter fullmagt af d. 26 Febru. A:o 1710. Barnfödd i Småland, Jönekiöpings Lähn,

¹ Ännu den 14 juni 1675 återstå dock, såsom hon i ny skrifvelse till presidenten i krigskollegium klagar, 6 tunnor spannmål, som regementsskrifvaren Stadius vägrat lämna, emedan »ingen stat pro A:o 1669 öfverkommen var».

² Carl Jordan dog såsom ryttmästare 1662, hans dotter Märta blef gift med kapten Gabriel Samuelsson Granfelt och blef sålunda farfars farmor till den berömda finske teologen *Axel Fredrik Granfelt* († 1892).

³ Hjelmseröds.

Wästra härad och Jälrys¹ sochn, 25 år gammall, kan läsa och skrifwa.» I en annan kolumn står antecknad: »Åhr commenderat till Stockholm efter wärijor, till Compagniet. Haar 2 rijd hästar, en klippare, och en drängh.» Den 14 juli 1716 avancerar han till kornett och erhåller därå kungl. fullmakt d. 6 okt. s. å. Fullmakten, af hvilken kopia finnes i krigsarkivet, är undertecknad: »Lund d. 6 october 1716. Carolus.» I kornettsfullmakten skrifves namnet *Ahnfelt*. Själf synes han dock ha skrifvit *Ahnfeldt*. Så skrifves namnet i tvenne hans egenhändiga trohetsförsäkringar, den ena till Ulrika Eleonora, den andra till Fredrik I, bägge befintliga i krigsarkivet. Ett särskildt intresse ha dessa bägge dokument genom sigillastrycken under namnteckningen. Det första innehåller *Jordanska hjärtvapnet* (harnesksklädd arm med draget svärd i italiensk sköld),² det andra ett lejon med draget svärd såsom hjärtvapen och harnesksklädd arm såsom hjälmprydnad. Han har sålunda använt tvenne olika signet. Det synes ganska sannolikt, att det signet, han använt i trohetsförsäkringen till Ulrika Eleonora, varit ett arf från fru Anna Jordan och tillhört en af de *ringar*, som enligt faderns testamente skulle fördelas mellan döttrarna. Under all fattigdom har då denna signetring af henne och hennes närmaste efterkommande bevarats. Kornetten Jonas skulle sålunda antagligen vara sonson af löjtnanten Hans Jurgen. Det andra signetet har förmodligen varit ett arf på fädernesidan.

En hel liten biografi öfver kornetten Jonas Ahnfeldt finnes i Opmanna församlings dödbok. Den lyder så: »Jonas Ahnfeldt, afskedad kornett, f. i Småland, Jemseryd¹ sokn på Säfsjö herregård³ af soldaten, sedermera sergeanten Jonas och hustru Ingar. Uppdragen i sin barndom hos öfversten Nils Skytte på Sinclairsholm i Östra Göinge härad, der han med bemålte herres barn nöt nödig undervisning och sedermera hos herr Generalen och omsider varande Gouverneuren Gustav Skytte på Råbelöf. Följde honom under Faderlig omsorg, såsom Betjent, til utrikes länder under

¹ Hjelmeryd.

² Hjälmprydnaden utgöres af troséer; gravören har sålunda i detta afseende afvikit från Jordanska vapnet, hvilket äfven såsom hjälmprydnad har en harnesksklädd arm.

³ Inom Hjelmeryds socken finnes ingen Säfsjö herregård. Det är uppenbarligen den i Lenhofda socken belägna, på den tiden i Skytteska familjens ägo varande Säfsjö herregård, som afses. Då emellertid uppgiften om Hjelmeryd såsom födelseort säkerligen är riktig, har ofvanstående felaktiga uppgift troligen uppstått därigenom, att föräldrarna eller möjligen modern såsom änka aflyttat från Hjelmeryd till Lenhofda.

påstående krig, i Ryssland, Lifland och Polen. Vid återkomsten till Sverige försedd med corporals fullmakt vid södra skånska Cavalleriet 1709 d. 30 October och med Qvartermästare fullmakt derstädes 1710 d. 26 Febr., hvaruppå han måste vara Regementet följaktig vid det blodiga slaget vid Helsingborg. 1714 d. 14 Julij förordnad cornet vid bemälda Regemente, hvaruppå följde högstsal. konung Carl d. XII Confirmations Fullmakt. Bevistade theruppå Norska Campagnen och äntel. år 1724 d. 22 Febr. ärhöll uppå begäran högstsal. konung Fredrichs nådiga afsked. Under förbemälte tid 1713 d. 23 October trädde han i ägtenskap med då vararande Jungfrun numera änkefru Cornetskan Anna Margareta Gertner. Med henne under 40 års ljufva sammanlefnad af lat 6 barn, 2 söner och 4 döttrar, af hvilka 1 dotter är död, the öfriga lefva. Sal. herr Corneten var begåfvad med en god hälsa, under en stilla och sagtmodig vandel, til sidsta ären, då han var tämmelig skröplig. Sängliggande 14 dagar. Död d. 2 December 1764 af ålderdom 77 år gammal. Begravnen d. 12 Dec. på Opm. kyrkog.»¹ Därefter är gjordt ett tillägg: »Hustrun Anna Margareta Gertner f. 1687 ²⁹/₁ i Örahamla², dotter af reg. trumpetaren Gabriel G. o. Maria Wellendorf, d. i Opmanna ⁷/₆ 1765.»

C. G. Platen, »Kungl. Skånska Dragonregementets historia, personhist. anteckn. öfver officerare och civilmilitäre af officers rang 1676—1900» (s. 54), uppgifver om kornetten J. Ahnfeldt, att han var född i trakten af Jönköping 1686, blef volontär vid generalmajor C. G. Skyttes infanteriregemente i Livland, korpral vid Svabesholms skvadron af S. Skånska kavalleriregementet 1709 ³⁰/₁₀ o. s. v., samt att han afgick ur tjänsten 1723 ¹/₉ (afskedet enl. uppgiften i Opmanna dödbok beviljadt först ²²/₂ 1724). Därjämte meddelas ett vitsord af öfverstelöjtnant von Dellvig af år 1731, att »han alltid hållet sig nykter utj tjensten samt efterkommet hwad honom är blifwet anbefalt», samt att han med hustru och sex barn då var i stor fattigdom. Det var samma lott, som träffat så många andra, hvilka måst efter fredsslutet taga afsked. Då han emellertid s. å. (1731) första gången förekommer såsom innehafvare af hejdridarebostället i Opmanna, är det nog möjligt, att hans ekonomiska villkor sedan förbättrats.

Har kornettens fader, hvars namn också var Jonas, varit en son af Hans Jurgen, så kan förflyttningen till Småland möjligen

¹ I Opmanna bebodde han ett »hejdridareboställe», däraf hör den hos Sjöström, Sk. Nat. före afdelningarnas tid s. 399, förekommande uppgiften.

² I Finja socken.

bero af, att fru Anna Jordans bröder enligt faderns testamente ägde gods därstädes. I Hjelmserys och Lenhofda pastorsarkiv ha emellertid efter grundliga undersökningar inga urkunder påträffats, som gifva upplysning om vare sig kornetten eller hans föräldrar. Den faderliga omvårdnad, som först öfverste Nils Skytte, ägare af Säfsjö i Småland och Sinclairsholm i Skåne, samt sedan generalen Carl Gustaf Skytte ägnade den säkerligen under torftiga förhållanden uppvuxne gossen, har uppenbarligen varit af största betydelse för hans och hans släkts framtid.

Den gamle karolinen hade två söner: hofrättskommissarien och kronolänsmannen *Gabriel Ahnfelt* († 1788), fader till prosten Jonas A. (se Sk. Nat. före afdelningarnas tid s. 399),¹ och underlöjtnanten *Jonas Ahnfelt*. Af den sistnämnde uppgjorda meritförteckningar (i orig.) finnas i krigsarkivet.² Han var född $\frac{5}{1}$ 1724, blef »handtlang. vid artill. och Christianstads stat $\frac{1}{4}$ 1742, lärconstapel vid samma stat $\frac{3}{4}$ 1743, constapel på bemelte stat $\frac{30}{4}$ 1748, undergått Examen uti artillerie och Byxmesterie så aritmetice som mecanice $\frac{22}{2}$ 1750, ifrån 1751 til och med 1756 bevisat skånska Fäst. Byggn. i Chrstad, sergeant med lön på Callmar stat $\frac{28}{1}$ 1756 och samma år åter transporterad till Chrstads stat samt derstädes Fäst. Byggnaden åter bevisat. Han var sedan med i pommerska kriget. Året 1757 blef han nämligen »commenderad med arméen til Pommern och samma år varit med vid Penemynde skantz intagande d. 23 September. Samma år d. 16 December befordrat til styckjunkare med förr innehafde Sergeants lön på Christiansta stat. 1758 bevisat Penemynde skantz intagande andra gången med capitulation af fienden.» Samma år »på marchen mellan Prentzlow och Boitzenburg skutit på fienden åtskillige gånger, som stadigt sökte oroå vårt Arriergarde; $\frac{4}{1}$ commenderad med Und.-löjt. Baron Gründels Canon med et Detachment 200 man infant. at soutenera våra husarer och jägare som i skogen vid Abtzhagen chargerade med fienden. 59 commenderad på Ysedoms landet på postering i skogen emot Svinemynde stad med Und.-löjt. Baron Friesendorf och 2 Canoner samt 100 man af Gardet. Bevistade Svinemynde stad och skantz intagande då jag indelt vid 3die Canon d. 26 Aug. sköt den ena Båten i sank under fiendens retirade med båtar till Wollinske landet.

¹ I Ifvetofa socken, där hofrättskommissarien Gabriel A. var bosatt, blefvo döttrar af honom gifta med allmogemän. Descendenter af dessa finnas ännu i nämnda socken och lära fortfarande betecknas med benämningen *Ahnfeltarne*.

² Namnet skrives nu konstant *Ahnfelt*.

60 Bevistat fiendens utjagande ur svänska Pommern samt indrivande i Anklam, låssade då 18 skott. 61 d:o affairen vid Janow skog och Klemtenow pass, då uti löjtnant Baron Friesendorfs frånvaro i Regementets äränder jag commenderade dess Canon.»^{22/12} bevist. Demmins intagande sista gången», hvilket skedde »på Preusiska sidan eller åt Ankla mer Thor». »^{30/7} 62 återkom från Pommern til Christianstad. ^{4/7} 63 transporterad till Styckjunkarelön på Carlshamns Castell efter afl. Und. löjt. Hoffman. ^{11/5} 64 commenderad til Stockholm med manskap af Christianstads, Malmö och Landscronas stater. ^{5/6} s. å. transp. til Calmar stat och Kapiten Berings Comp. ^{10/7} transp. til Öfver Mineur med lön vid Kapiten Ehrenstråles Comp. i Christianstad», »underlöjtn. med förr innehafde öfver mineurs lön ^{25/9} 1772.»

Hans utnämning till underlöjtnant skedde kort efter Gustaf III:s statshvälfning och torde ha varit en belöning för tjänster, han gjort under revolutionen i Kristianstad. Enligt en uppgift i Sv. Biogr. Lex. (art. Schack v. Ahnefelt) skulle han ha väntat att bli introducerad och i harmen öfver att så ej skedde ha »krossat sitt adliga signet». I hvarje fall äro de signet, hans fader haft i sin ägo, försvunna utan andra spår än de af mig upptäckta aftrycken under trohetsförsäkringarna.

Han var gift tvenne gånger: 1:o med änkan Christina Bagge, med hvilken han firade bröllop i Kristianstad ett par år efter återkomsten från Pommern d. 19 dec. 1764, † 1776; 2:o med Anna Brita Bergman, änka efter tullinspektoren i Sölvesborg Lorens Törnebohm.¹ Han hade bröllop med henne i Sölvesborg 1778 och dog i Sissebäck inom Sölvesborgs församling 1780. Hans efterlevande hustru dog i Sölvesborg 1806.

Det är emellertid ej blott de gamla signeten, som gått förlo-
rade. Enligt uppgift af prosten Paul Gabriel Ahnfelt (Studentminnen II s. 324, 1:sta uppl.) skall dennes farfar ha »egt ett gammalt stamträd öfver sina förfäder som gått ända upp till den bekante Schack von Ahnefeld», en tysk riddare, som inkommit till Sverige med prinsessan Katarina af Sachsen-Lauenburg, och om hvars deltagande i ett tornerspel vid förmålningshögtidligheterna år 1531 Per Brahe berättar i sin krönika.² Namnet skrives där icke Ahnefeld utan med försvenskning Anfelt eller Andfält (så i den

¹ Hon var farmoder till professor A. E. Törnebohm, chef för Sveriges geolog. undersökning (se Sjöström, Blek. Nat. sid. 335).

² Per Brahe d. äldres fortsätn. af Peder Svarts Krönika utg. af O. Ahnfelt, II, s. 90.

äldsta handskriften af Per Bråhes krönika, den enda som tillhör 1500-talet).² På 1600-talet synes till en tid namnet ha skrifvits *von Ahnefelt* (omväxl. med *v. Anefelt*, *v. Ahnefeld* o. s. v.). I G. af Klerckers Genealog. Anteckn. (i K. Bibl.) förekommer en Benedict v. Ahnefelt, som varit Carl IX:s hofjunkare. Men den Hedvig v. Ahnefelt, som där betecknas såsom dennes dotter och som var gift med Moritz Gersdorff, är densamma, som eljest förekommer under namnet Hedvig Alfeld och som var dotter af Gotsche Moritzson Alfeld till Gosfeld. I ofvannämnda genealogiska anteckningar nämnes äfven en annan Hedvig v. Anefelt. Hon betecknas såsom änka och befinnes vara samtida med Hans Jurgen. Mannens namn nämnes ej. Barnen kallas Ericsson och Ericsdotter. Sonen Nils Ericsson var trumslagare och dottern Märta Ericsdotter blef gift med »Målaren Olof Hoffman». Man ser, att Hedvig v. Anefelts barn befunnit sig i liknande sociala villkor som kornetten Jonas Ahnfelts fader.

Författaren af art. Schack v. Ahnefelt i Sv. Biogr. Lex. förmodar, att kornetten Jonas tillhört en dansk gren af släkten, hvilken kvarstannat i Skåne, sedan detta blef svenskt. Då emellertid nu kornettens födelseort är känd, visar sig detta antagande säkerligen oriktigt. Är, såsom synes troligt, Hans Jurgen kornettens farfader, så har den ursprungligen från Tyskland härstammande svenska släkten Ahnefelt öfver Finland och Småland inkommit till Skåne. Vid den tid, då detta skedde (för omkring 200 år sedan), ha veterligen inga medlemmar af den danska grenen funnits kvar i Skåne.

² I Tyskland varierade namnets skrifning på åtskilliga sätt (Anevelde, Anefelde, Alevelde, Alefeld, Anvelde o. s. v.). Så skrifves t. ex. i förteckningen öfver dem, som besökt hospitalet S. Maria dell' Anima i Rom, för år 1450 på ett ställe *Johannes de Anvelde*, på ett annat *Johannes de Anefelde* om en holsteinsk riddare med detta namn, som affidit i nämnda hospital, och om hvilken man förmodar, att han varit identisk med en, som i andra urkunder kallas *Hans Ahlefeld* (Kirkehist. Saml. IV, 6. Bind., s. 715).

Hans von Fersens anträd.

Medd. af Th. K.

I det Fersenska arkivet å Stafsund förvaras ett väl utarbetadt anträd för grefve Hans von Fersen, generallöjtnant, slutligen president i Svea hofrätt, † 1736. Hvem som målat taflan är ej bekant; då inga förarbeten eller släktanteckningar finnas i arkivet, vet man ej heller hvilka källor som anlitats. Taflans storlek är 115×65 cm., den är af pergament och afsedd att hänga. Vapnen äro allesamman färglagda, det största 4×4 cm., det minsta 1×1 cm.

Personerna äro här nedan numrerade inom hvarje led från vänster till höger; ledens nummer äro valda efter anornas antal, 2, 4, 8, 16 etc. Vidfogade reproduktion klargör närmare taflans anordning. Upplysningar om vapnen kunna erhållas genom arkivets ägare.

1. Der Hochwohlgebohrne Herr Graff Hans v. Fersen, Freyherr auf Cronendahl, Erbherr auf Maart, Walkül, Iegelecht, Abia, Pallofer und Poll. Ihro Königl. Maj:t zu Schweden bestälter General-lieutnant.
2. Der hochwohlgebohrne Herr Graff Reinhold Jean von Fersen, Freiherr auf Cronendahl, Herr auf Maart, Walkül, Iegelecht, Abia und Pallofer, Ihro Königl. Maj:t und des Reichs Schweden Raht.
3. Die Hochwohlgebohrne Frau Baronnesse Anna Sophia von Ungern Sternberg aus dem Hause Purkel.
4. Hans Fersen, Freyherr auf Cronendahl, Erbherr auf Sip, Abia, Meckshoff, Laupa und Woddia. Generallieut. über die Infanterie, Gouverneur über Narva und Ingermanland.
5. Die Wohlgeborne Frau Catharina Elisabeth Bart aus Noistfer.
6. Herr Wollmar v. Ungern Sternberg, Freyherr zu Purkell, Herr zu Vogelsang u. Idel. Ihro Königl. May:t zu Schweden wohlbestellter Stadthalter zu Riga.
7. Die Wohlgebohrne Frau Sophia Yxkull Gyllenbandt, Freiherrin auf Purkell, Frau auf Padenorm.

128

64

32

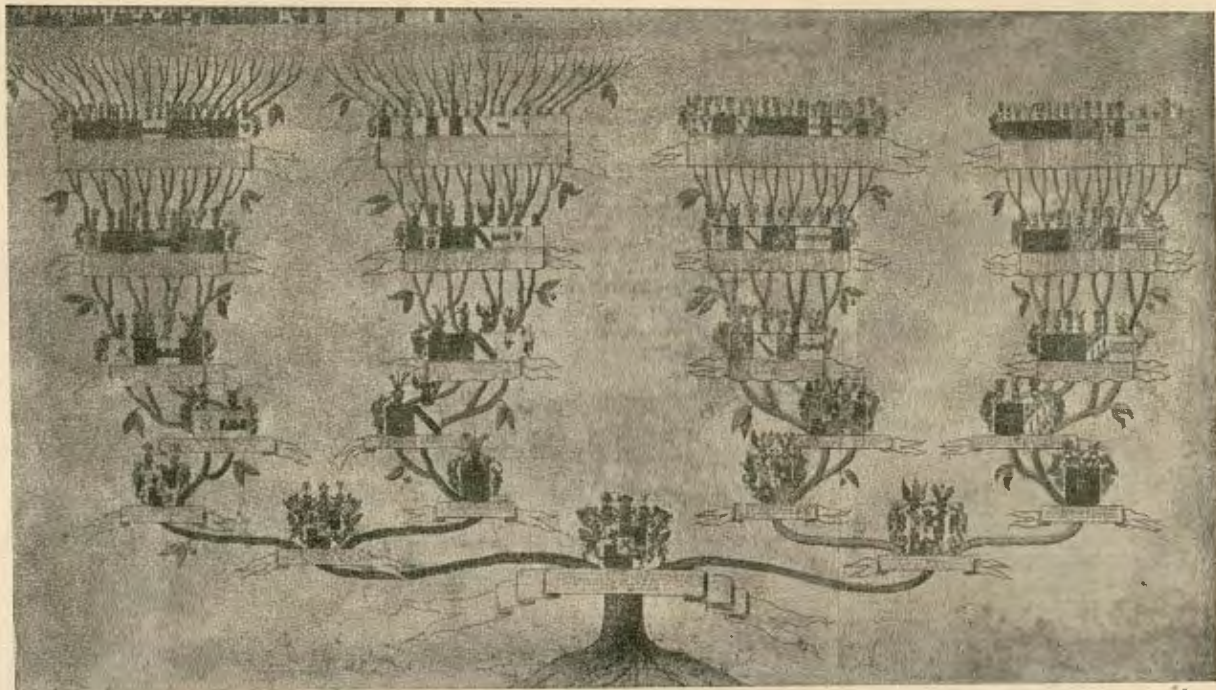
16

8

4

2

1

- $\frac{8}{1}$. Der Wohlgebohrne Hr. Reinhold von Fersen, Erbherr auf Sip und Abia. Oberstlieut. zu Pferde.
- $\frac{8}{2}$. Die Wohlgeb. Frau Dorothea Wrangel, aus dem Hause Allo.
- $\frac{8}{3}$. Der Wohlgeb. Herr Heinrich Burt, Erbherr auf Noistfer u. Tois. Maj: zu Schweden Obrister zu Ross und Commandant in Stralsund.
- $\frac{8}{4}$. Die Wohlgeb. Frau Magdalena von Vietinghoff.
- $\frac{8}{5}$. Der Wohlgeborne Herr Wollmar v. Ungern, Freyherr zu Purkell, Vogelsang u. Ilden. Ihro Königl. May:t zu Schweden Stadthalter in Pernau.
- $\frac{8}{6}$. Die Wohlgeb. Frau Magdalena Liewe von Parmel, Steinhaus u. Zointz.
- $\frac{8}{7}$. Der Wohlgebohrne Herr Johann Yxkull, Erbherr zu Padenorm und Herkul. Obrister zu Ross.
- $\frac{8}{8}$. Die Wohlgebohrne Frau Anna von Maydel, Frau auf Herkul.
- $\frac{16}{1}$. Herr Fabian von Fersen, Herr auf Raijkül, Sip u. Abia. Landtraht.
- $\frac{16}{2}$. Elisabeth von Üxkull, aus dem Hause Felchs.
- $\frac{16}{3}$. Hr. Hans Wrangel, Obrister und Landtraht im Herzogthum Estland.
- $\frac{16}{4}$. Barbara Anrep aus dem Hause Hael.
- $\frac{16}{5}$. Hr. Hans Burt, Erbherr auf Noistfer, Tois u. Sack. S. M. zu Schweden Obrister u. Commandant in Capurien.
- $\frac{16}{6}$. Die Wohlgeb. Frau Margareta Firks.
- $\frac{16}{7}$. Der Wohlgebohrne Herr Ewert von Vietinghoff.
- $\frac{16}{8}$. Die Wohlgeb. Frau Margareta v. Wedberg.
- $\frac{16}{9}$. Herr Otto v. Ungern, Freyherr zu Purkel, Hr. zu Wittenfeld, Vogelsang u. Ilden. Erzbischoff Wilhelms Raht u. Castelan zu (?)
- $\frac{16}{10}$. Die Wohlgebohrne Frau Anna Gutzlef von Purkel.
- $\frac{16}{11}$. Herr Reinhold Liewe auf Parmel Steinhausen und Zointz.
- $\frac{16}{12}$. Die Wohlgebohrne Frau Margareta von Fahrensbach u. Walket.
- $\frac{16}{13}$. Herr Reinhold Yxkul, Erbherr auf Kosk und Padenorm, Ritter.
- $\frac{16}{14}$. Die Wohlgeb. Frau Sophia Yxkull, Frau zu Padenorm.
- $\frac{16}{15}$. Hr. Hans Maydel, Erbherr auf Herkul, Obrister.
- $\frac{16}{16}$. Die Wohlgeb. Frau Margareta Brehmen von (?)
- $\frac{32}{1}$. Herrmann von Fersen, Herr auf Rayküll, Sip und Abia.
- $\frac{32}{2}$. Anna v. Tiesenhausen, aus dem Hause Kotz u. Berson.
- $\frac{32}{3}$. Herr Reinhold Üxkull, Erbherr auf Felchs u. Kosk, Landtraht u. Oberstlieutn.
- $\frac{32}{4}$. Die Wohlgeb. Frau Dorothea Taube aus dem Hause Maart.
- $\frac{32}{5}$. Herrmann Wrangel auf Ellestfer, Landtraht.

- ³²₆. Frau Adelheit v. Üxkull, aus dem Hause Riesenberg.
³²₇. Herrman Anrep, Erbherr auf Hael, Landraht.
³²₈. Margaretha v. Rosen, aus dem Hause Allo.
³²₉. Herr Robrecht Burt, Herr auf Noistfer u. Tois. Ihro K. M. zu Schweden Rittmeister.
³²₁₀. Die Wohlgeb. Fr. Anna Douglas vom Hause Pendentein.
³²₁₁. Hr. Moritz v. Firchs, fürstl., curländischer Landtraht.
³²₁₂. Die Wohlgeb. Fr. Anna Taube.
³²₁₃. Herr Hindrich v. Vietinghoff, Ihro K.M. zu Schweden Rittmeister.
³²₁₄. Die Wohlgeb. Frau Elisabeth von Farensbach.
³²₁₅, ³²₁₆ saknas.]
³²₁₇. Herr Georg v. Ungern, Herr zu Purkel, Vogelsang u. Ilden, Ertzbischoff Thoma u. Wilhelm Raht, Legatus an Kaiser Karl.
³²₁₈. Frau Goedel Hastfer von Kostfer(?)
³²₁₉. Herr Georg Gutzlef auf Purkel, Ober[herr?] unter König Sigismund.
³²₂₀. Frau Barbara v. Rosen, von Grossroop in Moiahn.
³²₂₁. Hr. Hindrich Liewe auf Parmel, Steinhausen und Zoinst.
³²₂₂. Frau Margareta Fahrensbach aus Padua.
³²₂₃. Hr. Wienreich Fahrensbach auf Walket. Ritter.
³²₂₄. Frau Anna Taube v. Maydel.
³²₂₅. Hr. Johann Yxkul, Erbherr auf Kosk, Landtraht in Estland.
³²₂₆. Fr. Barbara Anrep v. Wittensee.
³²₂₇. Hr. Conrad Yxkul, Erbherr zu Padenorm.
³²₂₈. Frau Anna von Ungern von Lib . . .
³²₂₉. Hr. Hindrich Maydel, Erbherr zu Kotz, Landraht in Estland.
³²₃₀. Frau Anna Taube von Maart.
³²₃₁. Herr Jacob Bremen, Erbherr auf Lachtis(?) Landtraht in Estland.
³²₃₂. Frau Margareta Dücker.
⁶⁴₁. Lorentz v. Fersen, Erbherr auf Rayküll, Landtraht.
⁶⁴₂. Anna von Fürstenberg aus Rayküll.
⁶⁴₃. Fabian von Tiesenhausen auf Kotz, Berson u. Katzenau, Landtraht.
⁶⁴₄. Die Wohlgeb. Frau Gerdruta Taube von Maart.
⁶⁴₅. D. Wohlgeb. Hr. Reinhold Üxkull v. Felcks.
⁶⁴₆. D. Wohlgeb. Fr. Elisabeth v. Rosen.
⁶⁴₇. Herr Claus von Taube, Herr auf Maart, Landtraht.
⁶⁴₈. Die Wohlgeb. Frau Margaretha Wrangel.
⁶⁴₉. Herr Hans Wrangel v. Ellstfer u. Addinal.
⁶⁴₁₀. Magdalena Üxkull aus dem Hause Laket u. Ansim.
⁶⁴₁₁. Hr. Johann v. Üxkull auf Riesenberg, Landtraht.

- ⁶⁴/₁₂. Dorotea Mecks, aus dem Hause Poll.
⁶⁴/₁₃. Hrr Johann Anrep auf Weisensee u. Hael.
⁶⁴/₁₄. Frau Wilmuth v. Schwartzhoff.
⁶⁴/₁₅. Hr. Reinhold v. Rosen auf [Hoch?] - Rosen u. Allo.
⁶⁴/₁₆. Agneta Dönhoff aus dem Hause Allo.
⁶⁴/₁₇, ⁶⁴/₁₈ saknas.]
⁶⁴/₁₈. Hr. Robert Douglas, Erbherr auf Pendentein, Ihro K. M. v. England Obrister.
⁶⁴/₂₀. Frau Anna Stuart aus d. Hause Lancaster in England.
⁶⁴/₂₁ — ⁶⁴/₂₂ saknas.]
⁶⁴/₂₃. Herr Reinhold v. Ungern, Hr auf Purkel, Vogelsang u. Ilden.
⁶⁴/₂₄. Frau Hedvig v. Rummeln.
⁶⁴/₂₅. Herr Wilhelm Hastfer v. Kostfer.
⁶⁴/₂₆. Frau Gertrud v. Tiesenhausen.
⁶⁴/₂₇. Herr Kersten Gutzleff auf Purkel, Starost auf Peßal und (?)
⁶⁴/₂₈. Fr. Marta [Orries v. Rantenberg?].
⁶⁴/₂₉. Hr. Johan v. Rosen v. Grossroop u. Mojahn.
⁶⁴/₄₀. Fr. Magdalena v. Tiesenhausen.
⁶⁴/₄₁. Herr Ludwig Liewe auf Parmel.
⁶⁴/₄₂. Frau Anna Yxkull.
⁶⁴/₄₃. Herr Reinhold Fahrensbach auf Padua, Raht.
⁶⁴/₄₄. Frau Margareta Yxkull.
⁶⁴/₄₅. Herr Georg Fahrensbach auf (?)
⁶⁴/₄₆. Frau Agneta Delwig.
⁶⁴/₄₇. Herr Berendt Taube auf Ma(?)
⁶⁴/₄₈. Frau — — — Maydel v. (?)
⁶⁴/₄₉. Otto Yxkull, Erbherr auf Kosk.
⁶⁴/₅₀. Frau Anna v. Treyden.
⁶⁴/₅₁. Herr Johan Anrep v. Wittensee, Landtrath in Estland.
⁶⁴/₅₂. Fr. Wilmoth Schwartzhoff.
⁶⁴/₅₃. Herr Otto Yxkull v. Padenorm, Manrichter.
⁶⁴/₅₄. Frau Sefra v. Rosen.
⁶⁴/₅₅. Hr. Jürgen Ungern, Ritter S. M. Marschalk.
⁶⁴/₅₆. Frau Anna v. der Pahlen.
⁶⁴/₅₇. Hr. Johan Maydel auf Kotz, L.-R. in Estland.
⁶⁴/₅₈. Frau Margareta Dönhoff.
⁶⁴/₅₉. Herr Berendt Taube v. Maart, Ritter.
⁶⁴/₆₀ saknas.]
⁶⁴/₆₁. Herr Johan Bremen auf Lachtis.
⁶⁴/₆₂ saknas.]
⁶⁴/₆₃. Hr Johann Düker, Landtraht in Estland.

FÄLTMARSKALKEN FRIHERRE KARL HENRIK WRANGEL
TILL ADINAL.

F. 1681, † 1755.

(OLJEMÅLNING, TILLH. GREFVE G. HAMILTON Å HEDENSBURG.)

MAJOREN FRIHERRE HENNING REINHOLD WRANGEL

TILL ADINAL.

F. 1720, † 1783.

(OLJEMÅLNING, TILLH. GREFVE G. HAMILTON Å HEDENSBURG.)

GENERALEN OCH ENVOYÉN FRIHERRE GUSTAF GEORG WRANGEL
TILL ADINAL.

F. 1728, † 1789.

(OLJEMÅLNING, TILLH. GREFVE G. HAMILTON Å HEDENSBURG.)

FRIHERRINNAN DOROTHEA ALBERTINA WRANGEL

TILL ADINAL,

F. BARNEWITZ.

† 1761.

GIFT MED FRIHERRE G. G. WRANGEL TILL ADINAL.

(OLJEMÅLNING, TILLH. GREFVE G. HAMILTON Å HEDENSBERG.)

EN AF RIKETS HERRAR FRIHERRE KARL ADAM WRANGEL
TILL ADINAL.

F. 1748, † 1829.

(OLJEMÅLNING AF L. PASCH D. Y., TILLH. GREFVE G. HAMILTON Å HEDENSBURG.)

FRIHERRINNAN ANNA MARGARETA WRANGEL

TILL ADINAL,

FÖDD GREFVINNA HAMILTON.

F. 1760, † 1815.

GIFT MED FRIHERRE KARL ADAM WRANGEL TILL ADINAL.

(OLJEMÅLNING AF L. PASCH D. Y., TILLH. GREFVE G. HAMILTON Å HEDENSBERG.)

⁶⁴₆₄. Frau Margarete Stahl v. Holstein, Sonorm u. Kosch.

¹²⁸₂. Joachim Fersen aus dem Hause Burtzlaff.

¹²⁸₃. Margareta von Wapershau.

¹²⁸₄. Ludloff v. Fürstenberg, Hr. auf Raijküll, Landtraht.

¹²⁸₅. Margareta Wrangel.

¹²⁸₆. Fabian v. Tiesenhausen auf Berson u. Katzenau.

¹²⁸₇. Magdalena Krus v. Fehra.

¹²⁸₈. Claus Taube v. Maart.

¹²⁸₉. Anna Riesebieter.

¹²⁸₁₀. Wilhelm Üxkull v. Kosch u. Firks.

¹²⁸₁₁. Margareta v. Twiffeln.

¹²⁸₁₂. Carsten v. Rosen v. Hoch Rosen.

¹²⁸₁₃. Elisabeth v. Ungern aus Tistel.

¹²⁸₁₄. Bartolomeus Taube, Hr. auf Sage u. Orten.

¹²⁸₁₅. Elisabeth Fiffhusen aus dem Hause Roop.

¹²⁸₁₆. Hr. Victor Wrangel auf Ellstfer u. Addinal.

¹²⁸₁₇. Margareta Taube von Führen.

¹²⁸₁₈. Wollmar Wrangel von Ellstfer.

¹²⁸₁₉. Margaretha Taube von Maart.

¹²⁸₂₀. Wollmar Üxkull v. Laket, Ritter.

¹²⁸₂₁. Agneta Fahrensbach.

¹²⁸₂₂. Conrad Üxkull v. Riesenbergh, Ritter.

¹²⁸₂₃. Anna Wedbroeck, sonst genannt [Broricks?]

¹²⁸₂₄. Johann Mecks von Rabbifer u. Poll.

¹²⁸₂₅. Anna Rehbock.

¹²⁸₂₆. Adolph Anrep von Weisensee, Ritter.

¹²⁸₂₇. Anna von F (?)husen.

¹²⁸₂₈. Friedrich v. Schwartzhoff.

¹²⁸₂₉. Barbara Grothusen v. Runnendahl.

¹²⁸₃₀. Carsten von Rosen auf Hoch Rosen.

¹²⁸₃₁. Elisabeth von Ungern aus Fistel.

¹²⁸₃₂. Johann Dönhoff, Herr auf Allo.

¹²⁸₃₃. Adelheit von Deoken aus Nienhoff.

[¹²⁸₃₃—¹²⁸₁₂₈ saknas.]

Wrangelska konterfej.

Wrangelska släkten, som på vårt riddarhus introducerats med icke mindre än 14 olika nummer, har dock aldrig varit synnerligen talrik, men dels på grund af släktmedlemmarnas ofta nog mycket framskjutna ställning i samhället, dels måhända till följd af enskilda medlemmars svaghet att låta föreviga sina drag mycket ofta, såsom t. ex. riksmarsken Carl Gustaf Wrangel, är antalet Wrangelska porträtt, som bevarats från äldre tider, jämförelsevis stort.

På Skokloster finnes en ganska anseelig samling sådana, likaså finnes ett flertal på det Wrangelska fideikommisset Säby i Nyköpings län. Envoyén grefve H. Wrangel äger likaledes en vacker samling bilder af sina förfäder och andra medlemmar af ätten. På det forna Wrangelska godset Ovesholm finnas olika bilder af fältmarskalken K. H. Wrangel till Adinal och hans närmaste. Af samme man, hans hustru, son och sonhustru m. fl. finnas på Hedensberg i Västmanland goda bilder; det är dessa bilder, som i detta häfte inleda en större serie »*Wrangelska konterfejer*», som är ämnad att efter råd och lägenhet intagas i Personhistorisk tidskrift.

I denna samling komma såvidt möjligt alla i enskild ägo befintliga mera framstående, målade Wrangelska porträtt att införas; det vore därför önskligt, ifall redaktionen från tidskriftens läsare kunde få emotse meddelanden om hvarest sådana porträtt finnas.

Texten till bilderna kommer att uppställas efter samma norm som den Rudbeckska förteckningen i föregående häfte, men kan gifvetvis ej utarbetas förrän alla porträtten äro insamlade och uppmätta. Bilderna inflyta därför tills vidare utan annan text än den, som finnes under hvarje bild.

S. S. S.

En porträttförteckning från 1700-talet.

Medd. af **Sune Ambrosiani**.

Då det personhistoriska intresset vidgats till att omfatta äfven framställningar i bild af de gamla släkternas medlemmar, ligger det nära till hands att också rikta en smula uppmärksamhet åt de nuvarande eller forna porträttsamlingarnas öden. En viktig källa för dylika studier bli de gamla inventarierna, som af olika anledningar, t. ex. sterbhusutredningar, ofta med stor omsorg upprättades.

Det efterföljande aftrycket är hemtadt ur en bouppteckning efter grefvinnan Beata Elisabeth Königsmark, hvilken, då hon afled, sedan många år varit änka efter riksrådet grefve Pontus Fredrik De la Gardie. Hon lämnade efter sig åt sina arfvingar ett på dyrbarheter och kontanter rikt bo — något, som väcker så mycket större förvåning, som hennes död inträffade kort efter de stora olycksåren under Karl XII:s sista tid.

Hennes porträttgalleri var ej stort och bestod så godt som uteslutande af hennes närmaste släktingars (Königsmarkarnes) konterfej. Det delades som allt annat efter henne i 3 lotter; den ena fick hennes dotterdotter Beata Elisabet Stenbock, gift med öfveramiralen, baron Carl G. Siöblad, den andra tillföll Hedvig Christina Stenbock, gift med öfversten grefve Arvid Posse, och den tredje tillkom en systerson till dessa grefvinnor Stenbock, den vid arfskiftet omkring årsgamle grefve Erik Brahe. För att ange till hvilken af dessa arfslotter en tafla hör, åtföljes hvarje uppgift i förteckningen antingen af S. (= Siöblad), P. (= Posse), eller B. (= Brahe).

I likhet med hvad jag eljest också sett vara fallet åsattes ej släktporträtten några värden i denna bouppteckning, utan prisuppgifter meddelades endast om andra, i förevarande fall tämligen obetydliga bilder. Värdet räknades i daler kopparmynt.

Aftrycket är gjort efter en afskrift på opaginerade blad i folio, som förvaras i Rydboholms arkiv. Handlingen, som är rätt

diger och bunden i skinnband, härrör sannolikt från tiden kort efter dödsfallet, som måste ha inträffat, innan arfskiftet den 16 maj 1723 ägde rum. Anreps uppgift i Sv. Adelsn Ättartaflor är således ej tillförlitlig.

Då möjligen något af dessa porträtt såsom okända hamnat i någon samling, kan ju publicerandet af förteckningen bli till nytta för identifiering.

Contrefaits.

Familia Portraits.

1. Et stort framl:e H:r Fältmarskalkens Grefwe Hans Christopher Königsmarks portrait, till häst uthan Rahm. S.
2. Des framl:e Fru Grefwinnas dito, med förgylt Rahm. B.
3. framl:e H:r fältmarskalkens Grefwe Otto Wilhelm Königsmarks dito, med förgylt Rahm. S.
4. H:r Grefwe Cort Christopher Königsmarks dito. S.
5. H:r Grefwe Carl Lewenhaupts dito, mindre. S.
6. H:r Grefwe Eric Stenbocks dito. S.
7. H:r Grefwe Philip Königsmarks. S.
8. H:r Grefwe Carl Königsmarks. S.
9. Fru Grefwinnans Johanna Eleonora dela Gardies portrait, med swärt Rahm. P.
10. Fröken Ebba Maria Dela Gardies dito med dito Rahm. B.
11. Dito Fru Grefwinnans Beata Elisabet Stenbocks. P.
12. Dito Fru Grefwinnan Wittenbergs. P.
13. Framl:e H:r Riks Rådets Grefwe Pontus Friedrich Dela Gardies Contrefait, utan Rahm. P.
14. H:r Fältmarskalkens Grefwe Hans Christoffer Königsmarks dito, med förgylt Rahm. B.
15. H:r Fältmarskalkens Grefwe Otto Wilhelm Königsmarks dito, utan rahm. P.
16. Et mindre dito, utan Rahm. B.
17. Framl:ne Fru Grefwinnans Beata Elisabet Königsmarks portrait utan rahm, 4-kantigt, förährtes till H:r Landt Rådet Heisling(?)
18. Ett mindre dito. P.
19. Ett än mindre dito, rundt. P.
20. Fru Grefwinnans Jeana Eleonora Dela Gardies dito, utan rahm och rundt. B.
21. Fröken Ebba Maria Dela Gardies dito. S.
22. Ett mindre dito. B.
23. Fru Grefwinnans Maria Aurora Königsmarks dito. B.
24. Fru Grefwinnans Amalia Wilhelmina Königsmarks dito. B.
25. Fru Grefwinnans Maria Stenbocks dito. P.
26. 11 st. mehrendehls stora ock gamla likstycken samt andra af familjen, utan ramar. S. 4 st. P. 3 st. B. 4 st.

Andra Portraiter.

1. Et stort Konung Carl XI:tes portrait med förgylt bildt-
huggare rahm och zirater. P. 150:—
 2. Drottning Ulricas dito, mindre, med förgylt Rahm. B. . 120:—
 3. En Prinsessa af Danmark med förgylt Rahm. S. . . . 30:—
 4. Et fruntimmers portrait, 4-kantigt utan rahm. S. . . . 36:—
 5. 2 st. fruntimmers dito à 5 Dr. S. 10:—
 6. Ett gammalt Enke Drottningens portrait utan Rahm. B. 3:—
 7. 11 st. små 4-kantige Contrefaits utan ramar à 5 D.
S. 4 st. P. 4 st. B. 3 st 55:—
 8. Ett mindre d:o, på koppar målat, med förgylt rahm. B. 5:—
 9. Ett större på koppar, med rahm. P. 12:—
 10. 4 st. små diur- och blomstycken med glas öf: och swart:
rah: S. 24:—
 11. 2 d:o med glas öfwer samt 2 dito med söndrigt glas. B. 12:—
 12. 2 st. tuppar på atlash målade, med förgylta rahmar. P. 12:—
-

Wulflouska grafkapellet eller den s. k. Björnögrafven vid Åby kyrka.

Anteckningar af J. W. Goijer.

Åby kyrka i Norra Møre härad torde vara den enda inom Kalmar stift, hvilken äger ett med kyrkan sammanbyggt och samtidigt med densamma uppfördt enskildt grafkapell eller grafkor.

Nuvarande kyrkan nybyggdes 1774. Redan dess förrinnan lär emellertid vid den äldre kyrkan funnits ett särskildt grafkapell för ägarne till den inom socknen belägna säterieegendomen Björnö, bland hvilka från äldre tider nämnas flera medlemmar af friherrliga släkten Oxenstjerna och adliga släkten Wulflou eller äfven Ulfvenklou som namnet skrefs i den tidens handlingar.

Vid den nya kyrkans uppförande hemställdes därför af dåvarande ägaren till Björnögodset, majoren Henrik Wulflou, att i sammanhang med kyrkobyggnaden äfven ett med kyrkan sammanbyggt grafkapell måtte uppföras för hans adliga släkt.

Detta förslag väckte till en början mycket motstånd af de öfriga socknemännen, hvilka sade sig icke vilja bygga kyrka åt socknens adels-herrskap, men beslutet genomdrefs dock slutligen, i synnerhet sedan förutnämnde majoren Wulflou kort före sin död till kyrkobyggnaden skänkt 500 daler.

På detta sätt tillkom således det Wulflouska grafkapellet, hvilket utgöres af en större, nästan fyrkantig utbyggnad af 14 alnars längd och 12 alnars bredd, uppförd i det närmaste till samma höjd som kyrkan och i sammå byggnadsstil, på dess södra långsida närmast intill koret, i motsvarighet med den på norra långsidan utbyggda sakristian.

Grafkapellet är afdeladt i tvänne våningar, af hvilka den undre utgör själfva grafhvalfvet och inrymmer de ofvan jord stående likkistorna, medan den öfre våningen, som ursprungligen varit helt och hållet öppen mot kyrkan och endast skild från densamma genom ett läktarskrank, som på senare tider ersatts af större glasrutor, bildar ett ganska stort och rymligt bönkapell, hvarifrån grafägarnes släktmedlemmar kunde, osedda af menigheten, afhöra predikan och den öfriga gudstjänsten.

Till själfva grafhvalfvet nedkommer man från kyrkogården genom en å västra sidan anbragt hög dörr, innanför hvilken endast ett par trappsteg leda ned till det rymliga, hvälfda, hvitmenade och med jordgolf försedda graftrummet, som upptages af omkring ett 20-tal större

och mindre, till största delen väl bibehållna likkistor af ek, bland hvilka åtskilliga äro ställda den ena öfver den andra, hvar och en försedd med namnplåt samt födelse- och dödsår, de flesta dock svåråtkomliga att läsa, enär kistorna stå mycket tätt intill hvarandra.

En större likkista är dock placerad särskildt för sig och tilldrager sig en särdeles uppmärksamhet genom sin prydliga, ehuru delvis illa medfarna yttre utstyrel. Å den förgyllda, ovala, och rundt omkring ornamenterade hufvudplåten läses följande inskription:

»Kongl. Maj:tz vår Allernådigste Konung och Herres troe Man och Öfverste öfwer Smålands Regemente till foot, Den E:le och Wälbörne Herr Hinric Wulfklou, Herre till Hijkolax, Björnö och Nöble, föddes i Stockholm Anno 1636 den 21 Aprilis, döder i Calmar den 16 Februari Anno 1677.»

Därunder finnes å en annan, likaledes förgylld plåt, i drifvet arbete anbragt det med hjälmprydnad och sköldhållare försedda Wulfklouska vapnet, utvisande en från en skogsbrant framspringande ulf.

Midt på kistans ena långsida är äfvenledes anbragt en förgylld plåt, i drifvet arbete afbildande åtskilliga krigiska sinnebilder, såsom korslagda fanor, svärd och kanoner, trumma m. m. Därjämte äro likaledes å sidorna fästade ytterligare flera andra plåtar med därå anbragta bibelspråk. Öfverst å locket finnes liggande ett väl arbetadt mindre krucifix.

Den ovanligt långa kistan är förfärdigad af tunn kopparplåt och för öfrigt såväl å locket som kring sidokanterna rikt sirad med krusigt ornamenteradt listverk, likaledes af tunn kopparplåt, samt har ursprungligen hvilat på klotrunda fotkolor af koppar, hvaraf fragmenter ännu finnas.

Enär öfversten Henrik Wulfklou afled redan 1677, men grafkapellet nybyggdes först 1774, har kistan, som delvis är mycket illa medfaren, hitflyttats från en äldre grafplats. Genom öppningar i det sönderbucklade locket kan man på botten af kistan skönja en i ena hörnet liggande hufvudskalle samt några förvittrade delar af skelettet tillsammans med stycken af gulnad svepningsduk.

Öfverste Wulfklou, som här ligger begravnen, var son af den förmögne handelsmannen och rådmannen i Stockholm, Henrik Wulf, hvilken för sina till kronan lämnade penningeförsträckningar blef utnämnd till hofkassör och kommissarie i kommerskollegium samt adlad 1654 med namnet Wulfklou. Sonen, förutnämnde öfversten Henrik Wulfklou, utmärkte sig i Karl XI:s danska krig och var vid skilda tillfällen kommandant, först på Kalmar slott och sedan i Kristianstad. Gift 1664 med Margareta Björnkou, dotter af riksrådet Mattias Björnkou, en af underhandlarne vid westfaliska fredskongressen. Hon afled 1684 på Olivehäll vid Strängnäs, men begrofs på samma ställe som mannen.

Nämnde öfversten och kommandanten Henrik Wulfklou, hvilken räknas såsom den förste chefen för det sedermera benämnda Kalmar regemente, tillbytte sig 1669, enligt Norra Möre dombok, af friherre Karl Eriksson Oxenstjerna säteriet Björnö i Kalmar län med därunder liggande allodialgods mot gods i Ulsunds län jämte några andra gårdar i Finland. Enligt ättartaflorna säges han hafva blifvit skjuten i

duell strax utanför Adrianopel den 16 febr. 1677 af sedermera generalmajoren och landshöfdingen Gustaf Tungel. Uppgiften att duellen skulle ägt rum vid »Adrianopel» är naturligtvis misskrifning i st. f. Kristianopel. I kriget med Danmark 1676 var nämligen öfverste Wulfklou kommandant i Kristianstad. Då konung Kristian V efter sina framgångar vid Helsingborg och Landskrona kom utanför Kristianstad och uppfordrade stället, genmålde Wulfklou, att han ämnade försvara sig till sista man. Staden ansågs äfven ointaglig i följd af den omgifvande sumpiga marken. Försvaret räckte dock endast fem dagar. De omgifvande träsken voro nämligen af stark hetta uttorkade, och då några bönder i trakten, hvilka blifvit mutade, visat danskarne en föga känd gångstig öfver morasen, stormades staden och intogs af danskarne den 15 aug. 1676. Detta skedde två dagar före slaget vid Lund. Vid pass 500 svenskar blefvo nedhuggna och 300 tillfångatagne. Kommandanten själf undkom till Kalmar. Motgången vållade öfverste Wulfklou mycken försmädelse och torde därigenom varit den egentliga orsaken till duellen.

En annan större likkista af ek, som äfvenledes tilldrager sig uppmärksamhet, ehuru den saknar alla yttre prydnader, har å en enkel hufvudplåt denna inskription:

»Här hvilat Reihn Grefwinnan Högvälborna Fru Wilhelmina Louisa Wildt und Rhein, f. i Crumbach uti Tyskland år 1706. Gift med Öfverste Stallmästaren, Riddaren Högvälb. Grefve Nils Julius Lewenhaupt, Död på Sätessgården Björnö i Calmar län år 1780.»

Grefve Nils Julius Lewenhaupt, son af generalmajoren Karl Julius Lewenhaupt eller Leijonhufvud och grefvinnan Kristina Gustaviana Horn, var vid midten af 1700-talet ägare till den äfvenledes inom Åby socken belägna gamla säteriegendomen Stäflö, som han emellertid 1773 försålde till dåvarande ägaren af det angränsande Björnögodset, öfversten vid skånska kavalleriet Abraham Henrik Wulfklou eller Ulfvenklou, enligt följande anteckning i Norra Möre dombok:

»År 1773 den 19 novemb. upplät hofmarskalken grefve Nils Julius Lewenhaupt åt öfversten och riddaren af Kongl. svärdsorden Abraham Henrik Ulfvenklou hela Stäflögodset af 26 hela mantal mot villkor: 1:o) att öfversten betalar en godset vidhäftande gäld 39,000 daler s. m.; 2:o) godsets afkastning tillställes greffen, så länge han lefver; 3:o) dess frånskilda grefvinna underhålles på Björnö till döddagar.»

Bemälda frånskilda grefvinna Wilhelmina Lovisa Wildt und Rhein afled, enligt förut anförda inskription å hennes likkista, på Björnö 1780 vid 74 års ålder.

Bland sönerna till förut omnämnde öfversten och kommandanten Henrik Wulfklou hafva följande blifvit begrafna i Wulfklouska grafkapellet, nämligen: *Mattias*, kapten i Malmö, död ogift; *Karl*, volontär vid kungl. gardet, samt *Henrik*, död ung. Huruvida sonen Johan Gustaf, öfverstelöjtnant vid Kalmar regemente, här blifvit begravnen, förmåla ej årtätaflorna. Däremot har denne sistnämnde öfverstelöjtnanten Johan Gustafs son, majoren vid skånska kavalleriet Henrik Wulfklou här fått sitt sista hvilorum äfvensom hans maka friherrinnan Engel Cronhjort, dotter af den bekante, från en öländsk prästsläkt här-

stammande, tappre karolinen, generalmajoren Abraham Cronhjort till Kläckeberga och Ryssbylund.

Likaså har sistnämnda makarna Wulfklous son, majoren vid skånska kavalleriet, sedermera öfversten och riddaren Abraham Henrik Wulfklou eller Ulfvenklou, herre till Björnö, Stäflö och Kläckeberga, död 1784, här funnit den sista hvilan tillika med sin maka friherrinnan Eleonora Charlotta von Grooth. Hon afled 1794 vid 60 års ålder på Knappegården i Ryssby socken.

Sedan öfversten Abraham Henrik Ulfvenklou afidit barnlös, öfvergingo de betydliga Björnö- och Stäflögodsens till hans systerson, majoren vid norra skånska kavalleriet Henrik Walter Berg von Linde, hvilken åter 1814 fördelade nämnda gods åt sina barn och mågar, bland hvilka sistnämnda var majoren vid Smålands husarer grefve Karl Otto Posse.

En broder till förutnämnde öfversten Abraham Henrik, kaptenen i fransk tjänst Johan Gustaf Ulfvenklou, död 1762, hvilat äfven i Wulfklouska grafkapellet, likasom hans maka friherrinnan Anna Juliana Wrangel af Lindeberg. Nämnda makars son, kaptenen vid flottan Henrik Gustaf Ulfvenklou, var den bekante andebesvärjaren på 1780-talet. Han dog 1819 i Ronneby. Gift på Halsnäs i Ramkvilla socken, Jönköpings län, med Eva Helena Ehrenstråle. Deras son, Hans Henrik, föddes på Kläckeberga och afled därstädes i spä ålder samt blef begravd i Wulfklouska grafkapellet. En annan son, Abraham Henrik, blef löjtnant vid Kronobergs regemente och afled ogift vid 30 års ålder 1823 »af ett vådaskott ur sin egen bössa under en jakt». Han slöt ätten på svärdsidan.

Den mycket omtalade öfverstinnan Dorotea von Zeidewitz, hvilken säges hafva varit markgreffen Georg Karls af Bayreuth fränskilda maka, född prinsessa af Holstein-Beck, och som tillbragte sin ålderdom i största tillbakadragenhet på säteriet Stäflö, har, såvidt man kunnat finna, icke fått sig lägerstad upplåten inom grafkapellets murar. Hon afled på Stäflö, enligt anteckning i Åby församlings kyrkobok, vid 75 års ålder den 21 dec. 1761, således 13 år före grafkapellets nybyggnad, och erhöll sin numera obekanta lägerstad å kyrkogården, hvarifrån någon omflyttning säkerligen ej ifrågakommit, när grafkapellet nybyggdes.

Senare innehafvare af Björnö- och Stäflögodsens, bland hvilka märkas medlemmar af adliga ätten Berg von Linde och grefliga ätten Posse, hafva sedan 1800-talets början icke använt grafkapellet till grafhvalf, ehuru de räknat nära skyldskap med den Ulfvenklouska ätten.

Grefliga Posseska släkten har sin särskilda familjegrav å kyrkogården, prydd med en hög och vacker obelisk af granit.

Till öfre våningen i grafkapellet leder från kyrkogården en högt yttertrappa af sten å östra sidoväggen, hvarest öfver själfva dörringången finnes i muren anbragt ett i sten särdeles väl arbetadt och väl bibehållet sköldemärke, utvisande de förenade sköldarna af adliga ätten Wulfklous och friherrliga ätten von Grooths vapen, hvartera med sin krona öfver samt båda omslutna af ornamenterade eklöfsgrenar,

palm och lager. Å bandslingan nedtill läses följande initialier med årtal:

»17: A: H: U. — E: C: v. G: 84». Det är: Abraham Henrik Ulfvenklou. Eleonora Charlotta von Grooth. 1784.

Vid inträdet i bönkapellet har man att passera en mindre förstuga med ytterligare en inre trappuppgång till själfva bönerummet eller galleriet. Detta sistnämnda, som är regelbundet fyrkantigt, har de trenne väggarna helt och hållet täckta af 14 st. större och mindre oljefärgstaflor öfver bibliska ämnen, målade dels på trä och dels på duk. Flera af dem synas icke sakna konstvärde.

Inredningen utgöres för öfrigt af några enkla bänkar och länstolar från 1800-talets början.

De halft spetsbågiga fönstren å östra och västra sidoväggarna göra rummet ljus och behagligt.

Den ursprungligen fria, men i senare tider genom höga glasrutor afstängda norra väggöppningen mot själfva kyrkan, medgifver obehindrad utsikt öfver en del af kyrkans inre med predikstolen.

Från galleriet ned till kyrkan leder en särskild inre trappgång.

Galleriet, hvilket numera icke, eller åtminstone högst sällan användes vid gudstjänstens öfvervarande, inger i öfrigt, likasom kyrkans såväl inre som yttre i dess vackra, nyrestaurerade skick, ett mer än vanligt tilltalande intryck, hvilket ytterligare förhöjes vid tanken på de hängångna släkten, som led efter led här hafva firat sina andaktsstunder inom samma murar, som därefter fått i fridfullt hägn omsluta såväl förfädrens som deras eget multnade stoft. Gloria in excelsis.

Riddarhusgenealogierna och deras bearbetning.

Det nyligen afslutade adelsmötet har visat sitt intresse för genealogiska forskningar genom att bevilja tvenne anslag till ättartaflornas bearbetning.

Den 10 april beslöt ridderskapet och adeln att ställa till riddarhusdirektionens förfogande dels för de närmaste tre åren ett årligt anslag af 700 kr. att användas till inlösen af rättelser och tillägg till riddarhusets stamtaflor, dels intill 1908 års adelsmöte ett anslag af 6000 kr. att årligen utgå med 1600 kr. till en genealog såsom godtgörelse för en kritisk bearbetning af riddarhusgenealogierna och med 400 kr. till tryckning af lämpliga genealogiska meddelanden, till renskrifning m. m.

Det första anslaget innebar endast en förhöjning af den summa, 500 kr., som hitintills utgått för samma ändamål. Att en dylik förhöjning ansågs behöflig, vittnar om det ökade intresset för riddarhusgenealogiernas beriktigande och komplettering. I detta arbete kan ju enhvar, som sysslar med historiska dokument, deltaga genom att insända de nya eller emot de tryckta ättartaflorna stridande uppgifter, som påträffas i tillförlitliga aktstycken. Källan för uppgiften bör vara angifven, den måste bestyrkas af två personer, och hvarje uppgift, som ej förut är känd, ersättes därefter af riddarhusdirektionen med en krona eller därunder, beroende på uppgiftens värde. Då det nya anslaget beviljades, uttalades önskvärldheten af att intresset för detta arbete sprides mer än hitintills varit fallet.

Med det andra anslaget vill man försöka att mera på djupet behandla frågan om riddarhusstamtaflorna. Förslaget, som i motionsväg väckts af friherre Johannes Rudbeck, bifölls icke fullständigt i den af motionären framställda formen, då han näm-

ligen begärt att 2000 kr. oafkortade skulle utgå till den eventuelle genealogen. Vid afgörandet tog man nämligen hänsyn äfven till en af kapten W. Planting-Gyllenbåga framställd motion, i hvilken begärts ett årligt anslag af 1000 kr. till tryckning af redan inlämnade rättelser och tillägg. Då en tryckning af dylika lösryckta uppgifter icke ansågs vara af tillräckligt intresse, bestämdes i stället, att en del af det anslag, som friherre Rudbeck äskat, skulle utgå till tryckning af lämpliga meddelanden.

Den fråga, som därmed bragts till realitet, saknar icke sitt allmänna intresse. Enhvar som sysslat med personhistoria vet, hvilken värdefull källa de Anrepska ättartaflorna äro, men enhvar torde också vid något tillfälle ha kommit i beröring med deras brister och deras begränsning. I förstone, då man konstaterar den ena oriktigheten efter den andra, får man en viss benägenhet att totalt underkänna arbetets värde, och många torde de ha varit, som i anledning af egna, mer eller mindre djupgående fynd ha önskat en omedelbar omarbetning af hela verket. Emellertid vittna både den ena och den andra af dessa slutsatser om en något förhastad tankegång.

Gabriel Anreps arbete är icke värdelöst. Det är tvärtom ett sekulararbete, nästan imposant i sin säregna art, framkämpadt som det är genom ett intensivt intresse och med hela sin läggning och sin detaljriktighet en af de mest oskattbara handböcker, som någonsin blifvit skrifven till tjänst för historieforskning. De, som haft tillfälle att närmare syssla med hithörande ting, ha svårt att tänka sig, huru det var den tid, då ett dylikt arbete sagnades; ej blott genealogen och historikern, äfven stats-tjänstemannen, arkivmannen, biblioteksmannen, enhvar som kastar den minsta blick på en den minsta sida i vår gängna kultur, kommer alltid i beröring med någon person, hvars namn och data han behöfver efterse i ättartaflorna. Det är också själfva det befintliga arbetet, som till stor del uppodlat hela det genealogiska intresse, som verkligen existerar hos oss. Huru mången är det icke som med hjälp af »Anrep» ritat sina anträd, räknat ut sin frändskap med åtskilliga och på grund däraf väckts till ett betydelsefullt samlararbete! Utom Messenius' *Teatrum nobilitatis*, som trycktes på 1600-talet, och en del specialbeskrifningar, är det den första egentliga släktbok, som här i landet utgifvits. Arbetet är längesedan i bokhandeln utgånet, men dess värde har år från år stigit och torde nu uppgå till mer än dubbelt af det ursprungliga. En sådan framgång torde vara få handböcker

förunnad, ty här beror arbetets prisvärde mindre på dess raritetsintresse än på dess fortfarande praktiska betydelse.

Det är framför allt under intryck af det praktiska behovet, som man påyrkat en ny upplaga af ättartaflorna. Emellertid måste hvarje tanke på att under närmaste tiden kunna åstadkomma en dylik få anses omöjlig att realisera. Med fullt erkännande åt arbetets enastående betydelse, kan likväl ingen kritisk historiker tillstyrka dess utgifvande utan en grundlig omarbetning. Dess felaktigheter äro nämligen så många, dess bristande plan och uppenbara inkonsekvenser så stridande mot modern uppfattning, att det skulle vara ett trots mot all kritisk kompetens att vilja göra ett slags revision med varsam hand. Arbetet måste göras om från grunden, om det öfver hufvud taget skall göras om.

Anreps ättartaflor äro icke, som kanske mången föreställer sig, resultat af en mans forskningsarbete; de äro till största delen en tryckt upplaga af de vid 1800-talets midt i riddarhuset befintliga stamtaflorna. Utgifvaren själf insåg nog, att en hel del af de uppgifter, han lät trycka, voro oriktiga, men han hade svårigheter att kämpa med, då han ville göra någon ändring. För att få verkställa arbetet förde han en strid, där skarpa ord icke saknades, och då medgifvande ändtligen gafs, var det med inskränkande villkor. De fel och ofullkomligheter, som återfinnas i ättartaflorna, kunna sålunda svårligen tillskrifvas Gabriel Anrep; de äro resultat af flera generationers, ja flera seklers arbete och därigenom påverkade af de skiftande fordringar, som olika tider uppställt på kritik.

De af Anrep begagnade riddarhusgenealogierna äro, om man efter moderna synpunkter söker bedöma dem, en tämligen löst hopfogad samling af genealogiska uppgifter, insamlade vid olika tillfällen och nedskrifna af olika personer. En stor del släkttabeller härröra från nyadlade personers egna berättelser, hvilka de vid adlandet varit skyldiga att inlämna, andra åter ha karaktär af mer eller mindre tillfälliga kompletteringar, som det ålegat ridderskapets och adelns medlemmar att själfva ombestyr. Slutligen har åtskilligt stoff hämtats ur genealogiska forskares arbeten, hvilka inköpts eller på annat sätt införlifvats med riddarhusets samlingar.

De sålunda inkomna uppgifterna hafva efterhand endast fogats till hvarandra, och den kritiska behandlingen har inskränkt sig till tämligen enkla kombinationer af de olika källor-

nas motsägende uppgifter. Något försök att efter ett enhetligt system sammanställa alla genealogierna har före Anreps tid icke gjorts; ännu mindre har man haft anledning att med hjälp af de offentliga arkivens material systematiskt komplettera uppgifterna efter någon praktisk plan, och minst af allt har man kastat en tanke på att fullt kritiskt och metodiskt verkligen undersöka deras tillförlitlighet. De ättartaflor, som till skenet framträdte såsom utarbetade, äro sålunda knappast annat än konglomerat af äldre genealogier, och deras tillförlitlighet är därför helt och hållet beroende på källornas.

Att källorna måste vara af det mest skiftande värde ligger i sakens natur, då en stor del af uppgifterna härröra från enskilda personer, hos hvilka man ofta ej ens vågar förutsätta intresset, än mindre förmågan att bedöma de frågor, som af dem behandlats. Om det i våra dagar är svårt att insamla egenhändiga upplysningar för biografiska verk, bör det ej ha varit lättare i forna tider med betydligt mindre möjligheter till kommunikation. Att uppgifterna uteblefvo och ofta måste trugas in, framgår af de många förordningarna, som t. o. m. hotade den försumlige med förlust af adelskap. Under dylika förhållanden måste de till riddarhuset insända uppgifterna a priori anses bristfälliga.

De enda af riddarhusgenealogiernas källor, som grunda sig på en systematisk forskning, äro hvad man skulle kunna kalla yrkesgenealogernas arbeten, Peringskölds, Stiermans, Åkersteins och von Schantz' omfattande släkttabeller, som nedskrifvits på 1700-talet och sedermera förvärfvats af riddarhuset. Men ej heller dessa äro i egentlig mening samarbetade. De utgöra, i sin bestående form, knappast något af vederbörande forskare själfva godkändt resultat af allsidiga undersökningar utan äro snarast samlingar af strödda uppgifter, möjligen afsedda att senare samarbetas. Därtill kommer, att de helt och hållet bära prägeln af sin tids kritiska kompetens; de äro i sin ordning grundade på äldre uppgifter, hvilkas sammanhang ingen sökt klarlägga och hvilkas källor varit af den mest komplicerade natur. Hufvudsakligen genom dessa genealogier ha tämligen kritiklösa uppgifter, rena gissningar och fantastiska förklaringsförsök kommit att få form af genealogiska fakta och influat i stamtaflorna. Särskildt uppgifterna om våra äldsta släkters ursprung äro i ovanligt hög grad förvanskade. Personer ha dubbelräknats eller sammanslagits, släktled ha konstruerats, sägner ha sammanställts med missuppfattade arkivfynd, och personer, som

aldrig existerat, hafva tilldelats tjänster och värdigheter. Det råder ett fullkomligt kaos i vetandet om våra äldsta släkter, men ej blott om dessa, äfven om de yngre finnes en riklig mängd motsägende uppgifter.

Det är seklers arbete, som bär skulden därtill. Då forskningsarbetet nästan endast gått ut på att ur de förefintliga genealogierna utkristallisera sanningen, hafva alla uppgifter tillskrifvits en viss betydelse och sålunda äfven en del anteckningar, som 1500-talets genealoger, en Rasmus Ludvigsson, en Utter, endast gissningsvis nedkastat, fått värdigheten af att anses grundade på förkomna källor. I samma mån som detaljuppgifterna präglats af det gifna materialet, har äfven anordningen och planen fått sin karaktär af källornas godtycklighet. Inom vissa områden, där forskningen tillfälligtvis drifvits in, har man fått veta mera, och om en släkt, hvars medlemmar behagat lämna uppgifter, har man kunnat nedskrifva åtminstone något, under det att man om en mängd personer, ja om hela släktgrenar och släkter så godt som ingenting fått veta. Själfva samlandet af personaluppgifter har först tämligen sent ingått i ättartaflornas plan, då de äldsta genealogierna endast afsågo släktutredningar.

De på dylika källor grundade riddarhusstamtaflorna hafva efter utgifvandets af Anreps ättartaflor blifvit fortsatta. De nya generationerna hafva införts, och till de äldre uppgifterna hafva åtskilliga rättelser och tillägg inlämnats. I samband med en publicerad fortsättning af genealogierna efter 1857 (Wrangels och Bergströms ättartaflor) hafva nya omsorgsfulla utredningar blifvit gjorda om de lefvande släkternas ursprung. Det är nu de å riddarhuset förvarade, handskrifna stamtaflorna man ämnar revidera, tydligtvis under bestämd uppfattning af, att tiden ännu icke är mogen för en ny upplaga af Anreps ättartaflor.

En revision af de gamla riddarhusstamtaflorna måste först och främst grundas på en systematisk undersökning af genealogiernas ursprung och historia. Utan en dylik kännedom kan man nämligen icke bedöma värdet af de uppgifter, som förefinnas, och ej heller genomdrifva någon konsekvens i komplett-eringsarbetet. Det var en dylik systematisk undersökning, som underläts, då genealogierna utgäfvos. Den medgafs icke, och — jag vågar påstå det — den skulle säkerligen ej heller på ett effektivt sätt kunnat göras med den tidens kännedom om vår genealogiska litteratur. På sätt och vis var det

en lycka; hade undersökningen påbörjats, hade vi kanske den dag som är saknat våra ättartaflor. Nu däremot har man, just därför att ättartaflorna funnits, större möjligheter att företaga ett dylikt systematiskt arbete.

Hvad som därefter måste göras är en metodisk undersökning af våra arkiv — ett arbete som sammanhänger med det det föregående, såvidt det rör de i arkiven förvarade släktböckerna, men som får sitt särskilda område, om man vill genomgå det öfriga material, som kan gifva genealogiska och biografiska notiser. Ett dylikt arbete är gifvetvis oerhördt, och under nuvarande förhållanden kan man svårigen tänka sig, att det kan utföras enbart för ifrågavarande syfte. Det gäller då hufvudsakligen att få till stånd en undersökning, som efterhand kan blifva gifvande. Om den fördelas på flera händer, fordrar arbetet dock en enhetlig ledning.

Det är att hoppas, att hela revideringen kommer att göras efter strängt vetenskapliga grunder, och att ingen bundenhet i form af tjänstgöring på bestämda tider och rum kommer att hindra den eventuelle genealogen att fritt samla sina tankar kring arbetet. De skäl, som föranledt adelsmötets utskott att jämställa arbetet med det, som utföres af tillfälliga biträden i ett af våra arkiv, behöfva nämligen icke öfva inflytande på den institution, som har den närmare uppgörelsen om hand. Riddarhusdirektionen ger kanske fortfarande uttryck åt de mera vidtskådande synpunkter, som förestafvade dess eget yttrande, då det utan begränsande villkor tillstyrkte friherre Rudbecks motion.

H. R.

Personhistorisk litteratur.

Genealogiska tabeller rörande släkterna Nordström, Ottelin, Hirn och Alopaeus. Af Ernst Nordström. Helsingfors 1904. 74 sid.

Innehållet innefattar redogörelse öfver magister E. Nordströms och hans hustrus förfäder på fäderne- och mödernesidan. Tack vare adliga giften kunna grenar af ofvannämnda finska släkter leda sitt ursprung icke allenast från Sveriges och Finlands högadel, utan snart sagdt från de flesta medeltida furstehus i Europa, såsom de romaniska (Karl d. store) och anglosachsiska regenterna, de nordiska konungarna m. fl. I många fall hafva dessa släkter gemensam härstamning.

Uppställningen af tabellerna, förtydligad af 5 särskilda genealogiska taflor och en anförteckning, är åskådlig och samvetsgrannt uppgjord på grund af tillgängliga källor. Dessa äro dock ej alltid tillförlitliga, (t. ex. en del konungalängder och härledningen af släkten Bure), något som författaren själf påpekar i företalet. Några oegentligheter förekomma i skriftsättet af de slaviska namnen.

E. S. T.

Per Hanngrens stamträd 1905. Utgifvet af Ejnar Hanngren, *Jur. stud.* Uppsala 1905. 27 sid.

Ifrågavarande lilla häfte innehåller uppgifter om alla ättlingar till Per Hanngren, kyrkoherde i Vika i Dalarne, död 1801. Då hans äldste son föddes 1759 och den yngsta ättingen 1904, är det således närmare 150 år som släktledningen omfattar.

Vår litteratur är icke rik på dylika stamträd, som upptaga alla, både manliga och kvinnliga descendenter. Boken har jämte sitt rent genealogiska intresse äfven värde såsom material för demografiska studier. Särdeles talrik är afkomman icke — 118 ättlingar på 4 à 5 generationer är snarare mindre än medeltalet. Namnet Hanngren är mest talrikt representeradt. På kvinnolinjen leda grenar af släkterna Ros, af Ekenstam, Lundqvist, Ramström, Trolle, Berencreutz, Müller, Festin, Öhman, Löf-Edman, Nyblad, Hiort af Ornäs och Hagelberg sin härstamning från Per Hanngren.

Arbetet prydes af ett porträtt af Gabriel Handgren, Per Hanngrens fader, själf son till ättens förste kände medlem, Erik Handgren, som var borgare i Stockholm. Biografierna innehålla de sedvanliga data, systematiskt och väl sammanförda. Hvad man saknar är en tabellarisk

öfversikt. Vid ett stamträd sådant som detta ligger ju i alla händelser tyngdpunkten på det rent genealogiska. Det är också skada, att utgifvaren icke fått tillfälle utföra sin tanke att medtaga porträtt af ättlingarna. Det hela vittnar emellertid om ett starkt personhistoriskt intresse, som lofvar godt för framtiden. Utgifvaren, som i fjor började sina akademiska studier, har redan för flera år sedan offentliggjort genealogiska uppsatser.

Svenskt porträttgalleri. XXV. Riksdagens första och andra kammare 1867—1904. Stockholm 1904—05.

Otvifvelaktigt är ofvannämnda del af porträttgalleriet den från personhistorisk synpunkt mest intressanta — egentligen den enda som är historisk, då den går utöfver den lefvande generationen. Det biografiska systemet är detsamma som i föregående delar. De många data hafva säkerligen kostat utgifvaren, pastor *Albin Hildebrand*, en ej ringa möda att hopsamla, då arbetet till stor del rör aflidna personer, om hvilka officiella uppgifter icke stått att finna. Det är också beundransvärdt att i hela samlingen endast ett enda porträtt saknas.

Frågor.

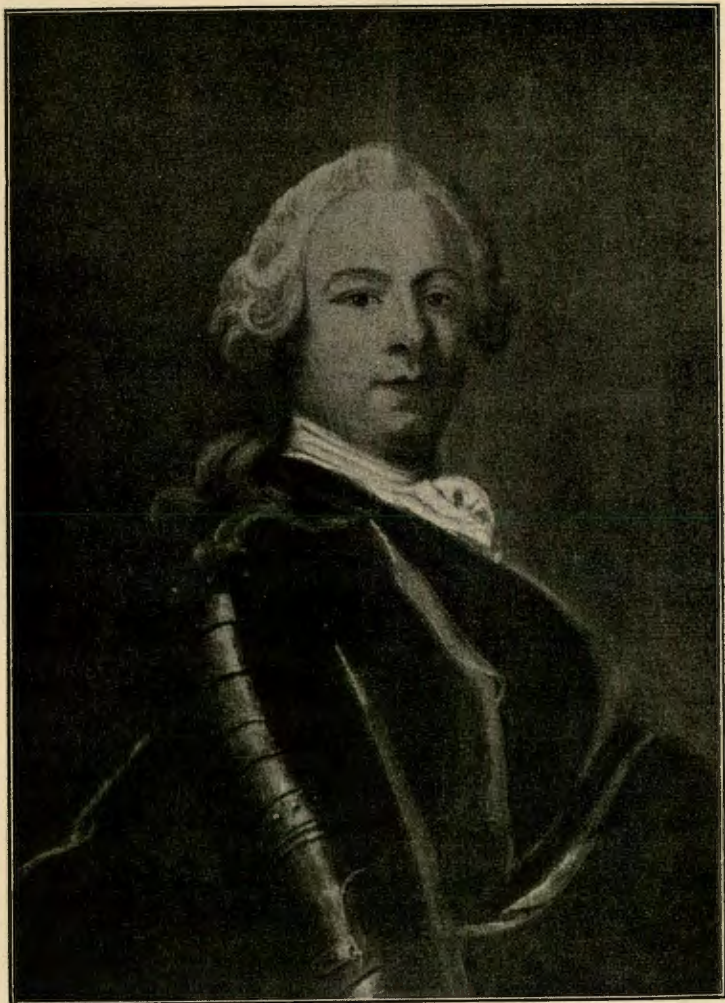
1. Vidstående porträtt, som inköpts i Bukowskis konsthandel, uppgifves i auktionskatalogen för december 1904 föreställa en grefve Stenbock. Kan någon möjligen lämna närmare upplysningar om porträttet?

A. E.

2. Henric Bratt, »Major vid Wermelands jägare bataillon» utgaf »Sex sonater för violin och basse, tillägnade Hans Kon. Maj:t Gustaf IV Adolph. Opera första. Stockholm och Königl. Privil. Not-Tryckeriet.» (utan årtal). Enligt uppgift i Katalog 154 (år 1904) från Leo Liepmannssohn's i Berlin Antiquariat, har detta nothäfte åsatts ett pris af 11 mark och där jämväl antecknats: »Dieser Componist ist den Bibliographen unbekannt.»

Frågas: Hvem var denne Henric Bratt? Ut i G. Anrep, Svenska adelns ättartaflor, finnes icke någon Henric Bratt omnämnd. Af de i Örnbergs Svensk släktkalender och Svenska ättartal upptagna medlemmar af släkten Bratt finnas endast två militärer med namnet Henric, nämligen Henric, f. 1758, major vid Lifgardet, och Henric, f. 1783, löjtnant. Var komponisten en af desse, och i så fall hvilken?

G. Odencrants.

GREFVE STENBOCK (?)

(OLJEMÅLNING, TILLH. GREFVE A. EHRENSVÄRD Å LIATORP.)

3. I 1677 års dombok för Tvetå, Vista och Mo häradar i Jönköpings län är antecknad, att då häradskistan nämnda år den 2 mars inventerades, funnos i densamma bl. a. Anders Zotherii domböcker för åren 1635—1655. Dessa handlingar saknas i riksarkivets samling af äldre originaldomböcker. Kan någon lämna upplysning, huruvida de ännu äro i behåll, och hvarest de i så fall förvaras?

G. E—a.

4. I min ägo finnas porträtt af öfversten greve Hans Georg Mörner († 1737) och hans grefvinna, f. Sparre. Dessa äro emellertid endast kopior, synbarligen utförda på 1850-talet. Skulle någon godhetsfullt kunna lämna mig upplysningar om, hvar originalen till dessa porträtt finnas?

Birger Mörner.

5. Utå C. O. Nordensvans skildringar af finska kriget 1808—09 finnes reproduceradt ett porträtt af viceamiralen friherre S. M. von Rajalin. Kan någon upplysa om hvem som innehar originalet till detta porträtt samt om porträtt finnas af viceamiralen Thomas Johansson v. Rajalin och hans dotter Ulrica, gift med kapten-löjtnanten Henr. David Fust?

N.

6. Finnes något porträtt af friherrinnan Margaretha Åkerhielm, född Göthenstjerna den 2 februari 1704, dotter af assessoren Peter Tillroth, adlad Göthenstjerna, och Katarina Kristina Paulin, gift 1721 med friherre Lars Åkerhielm, död 1736?

B.

7. Hvar finnas porträtt af nedannämnda personer, hvilka samtliga varit chefer för Kalmar regemente:

Friherre Alexander Irwing, f. 1593, d. 1659; Gustaf Cruus af Edeby, f. 1620, d. 1665; Friherre Erik Soop, f. 1643, d. 1700; Hans von Dellinghausen, f. 1640, d. 1705; Friherre Gustaf Zülich, f. 1666, d. 1743; Caleb de Frumerie, f. 1670, d. 1738; Adam Johan Giertta, f. 1674, d. 1739; Friherre Ludvig Fahlström, f. 1686, d. 1759; Friherre Carl Gustaf von Roxendorff, f. 1697, d. 1784; Wolfgang August von Baltzar, f. 1715, d. 1795; Grefve Fredrik Posse, f. 1722, d. 1801; Abraham Daniel Schönström, f. 1729, d. 1809?

Upplysningar mottagas tacksamt af

löjtnant Rudelius.

Eksjö.

Svenska Autografsällskapet.

Årsmöte.

Sällskapets sedvanliga årsmöte afhölls måndagen den 20 mars 1904 å Grand Hotel under friherre *Carl Carlson Bondes* ordförandeskap.

Före början af förhandlingarna ägnade ordföranden några minnesord åt de under året aflidna, för sällskapet och dess syften synnerligen verksamma medlemmarna riksarkivarien *Odhner*, justitierådet *Olivecrona* och kammarherren friherre *Djurklou*.

Sedan kammarrättsrådet *Wallenstein* föredraget revisionsberättelsen, af hvilken utdrag meddelas här nedan, beviljades på revisorernas tillstyrkan ansvarsfrihet. I styrelsen återinvaldes öfverstekammarjunkaren friherre *Carl Carlson Bonde*, riksarkivarien *Emil Hildebrand*, kammarherren greve *F. U. Wrangel*, auditören friherre *Johannes Rudbeck* och doktor *Holger Rosman*. I redaktionsutskottet insattes de tre sistnämnda. Till revisorer utsågos öfverkammarherren *Gustaf Celsing* och förre kammarrättsrådet *J. A. Wallenstein* med kapten *Otto Bergström* såsom suppleant.

Därefter höll greve *F. U. Wrangel* ett med talrika skioptikonbilder illustreradt föredrag om »Vapen och minnesstenar å några äldre Stockholms hus». Under sammanträdet förevisades äfven en del arkivalier tillhöriga friherre *Axel Klinckowström* å Stafsund, bl. a. några bref från drottning Marie Antoinette till Axel Fersen.

Sammanträdet var besökt af ett 50-tal medlemmar och afslutades med ett samkväm, under hvilket greve *Wrangel* fortsatte förevisningen af bilder från det gamla Stockholm.

Utlåtande af 1904 års revisorer.

De af oss granskade räkenskaperna utvisa följande:

Behållning från år 1903 kr. 2,623: 40

Inkomster 1904:

Inträdesavgifter under året	kr. 30: 00	
» från föregående år	» 10: 00	» 40: 00
Årsavgifter under året	kr. 2,589: 47	
» från föreg. år	» 50: 00	» 2,639: 47
2 Ständiga ledamotsavgifter		» 150: 00
Försäljning af tidskriftsexemplar genom bokhandeln	kr. 350: 00	
» från lagret	» 165: 00	
» genom pren. å posten	» 38: 15	» 553: 15
Bidrag till uppsatsen om släkten Aspelin		» 410: 66
Räntor		» 66: 21
		<u>Summa kr. 6,482: 89</u>

Utgifter 1904:

Arvoden	kr. 890: 60
Tidskriften, för tryckning, autotypi, foto- grafi m. m.	kr. 3,090: 96
» distribution m. m.	» 181: 82
» inköp af äldre årg.	» 10: 95
Lokalhyra för sammanträde	» 3,283: 73
Skrifmaterialier	» 15: 00
	» 5: 05
	kr. 4,194: 38

Behållning till år 1905

å sparkasseräkning	kr. 1,439: 51	
» upp- o. afskrifningskonto	» 427: 41	
kontant i kassan	» 421: 59	» 2,288: 51
	Summa kr. 6,482: 89	

Stockholm den 20 mars 1905.

Gustaf Celsing.

J. A. Wallenstein.

Sällskapets ledamöter

den 1 maj 1905.

Styrelse:

Bonde, Carl Carlson, Friherre, Öfverstekammarjunkare. Ordförande.
Hildebrand, Henrik Robert Teodor Emil, Riksarkivarie.
Rosman, Holger, Fil. doktor. Sekreterare.
Rudbeck, Johannes Reinhold Gustaf, Friherre, Auditör. Skattmästare.
Wrangel, Fredrik Ulrik, Grefve, Kammarherre.

Hedersledamot:

H. H. Prins *Johan af Holstein-Glücksburg*.

Ständiga ledamöter:

<i>Abramson, A.</i> , Grosshandlare.	<i>Lundstedt, B. W.</i> , Bibliotekarie.
<i>Bergström, O. W.</i> , Kapten.	<i>Malmsten, K.</i> , Med. doktor.
<i>Bildt, C. N. D.</i> Friherre, Envoyé. London.	<i>Mörner, K. A. G.</i> , Grefve, t. f. Kansli-
<i>Bildt, H. K. C.</i> , Andre sekr. i Utr.-dep.	sekreterare.
<i>De Brun, R.</i> , Direktör.	<i>Naumann, T.</i> , vice Häradshöfding.
<i>De Geer, C. L. E.</i> , Friherre, Godsägare.	<i>von Platen, C.</i> , Friherre. Bruksägare.
Leufsta bruk.	<i>Platen, C. G.</i> , Öfverstelöjtnant.
<i>Engblom, W.</i> , Kassör i Fångvårdssty-	<i>Retsius, M. G.</i> , f. d. Professor.
relsen.	<i>von Rosen, C. G.</i> , Grefve, Öfverstekam-
<i>Holtermann, O. C. F.</i> , Kammarherre.	marjunkare.
<i>Karlsson, K. H.</i> , Biblioteksamanuens.	<i>Wachmeister, C. A. B.</i> , Grefve, Kammar-
<i>Lagrelius, A.</i> , Civilingeniör.	herre. Vanås.
<i>Lamm, H.</i> , Grosshandlare.	<i>Wikström, P. M.</i> , Grosshandlare.

Ständig ledamot erlägger en gång för alla en afgift af 75 kr.

Årligen betalande ledamöter:

<i>Adelsvärd, A. T.</i> , Friherre, Kammarherre.	<i>Ahlquist, V.</i> , Hofrättsauskultant. Helsing-
Åtvidaberg.	fors.
<i>Afzelius, A. E.</i> , Kammararkivarie.	<i>Ahlford, T.</i> , vice Häradshöfding. Uppsala.
<i>Afzelius, C. A.</i> , Disponent. Norrkö-	<i>Ahnfeldt, O. N. T.</i> , Professor. Lund.
ping.	<i>Ahrenberg, A.</i> , f. <i>Lindhult</i> , Fru. Göteborg.
<i>Ahlgren, P. O.</i> , Tandläkare. Göteborg.	<i>Algren, T.</i> , Ingeniör.

- Almgren, H.*, Amanuens.
Almgren, O., Docent.
Almquist, J. A., vice Slottsarkivarie.
Almquist, V., Byråchef. Djursholm.
Alströmer, C. J. A. J., Friherre, Kans-
 liråd.
Alströmer J. M., Friherre, e. o. Hof-
 rättsnotarie. Motala.
Ambrosiani, S., Amanuens.
Andersson, F. A., Ritare. Finspång.
Andersson, N., Stadsnotarie. Lund.
Anjou, A. F. K., vice Häradshöfding.
Annerstedt, C., f. d. Universitetsbibliote-
 karie. Uppsala.
Antell, K., Öfverste. Helsingfors.
Appeltoft, P. G., Tullkontrollör. Göteborg.
von Arbin, G. E., Aktuarie. Kristianstad.
Arborelius, G. F., Kassör.
Areschoug, S., Bankkassör.
Arfwidson, S., Häradshöfding. Skansen,
 Kalmar.
Arnheim, F., Fil. doktor. Berlin.
Arveson, O., Bokhandlare.
Aspelin, J. A., f. d. Läroverksadjunkt.
 Helsingborg.
Bager, E., Godsägare. Thorsberga, Eskils-
 tuna.
Bäckström, A. E. O. A., Major.
Bagge, G. A., Kapten. Göteborg.
Barföth, A., e. o. Hofrättsnotarie. Lund.
Barthelson, F. A., Kassör.
Beck-Friis, C. C., Grefve, Godsägare.
 Börringe.
Beck-Friis, C. A., Friherre, Andre sekr. i
 Utr.-dep:t.
Beck-Friis, H. J., Friherre, Envoyé.
 Konstantinopel.
Beck-Friis, J. G., Friherre, Kammarherre.
 Söderö, Opphem.
Belfrage, F. A. O., Med. doktor. Göte-
 borg.
Belfrage, A. F., Länsmän. Herrljunga.
Belfrage, G. F. W., Jur. fil. kand. Upp-
 sala.
Belfrage, I. F. R., Löjtnant. Karlsborg.
Belfrage, J. G. W., Kammarherre.
Belfrage, K. A., e. Provinsialläkare.
 Mölndal.
Belfrage, Å. L. B., Underlöjtnant.
Belfrage, Å. V., Disponent. Dal, Veda.
Bennet, C. F., Friherre, Grosshandlare.
 Paris.
Bennet, J. E. F., Friherre, Löjtnant. Ör-
 tofta.
Berg von Linde, J. A. A., Godsägare.
 Dufek, Axelvold.
Bergenstjerna, G., Byråchef.
Bergensträhle, Gunhild, Fru. Uppsala.
Bergensträhle, J. E. G., Kammarherre.
Berger, S. T., t. f. Byråchef. Djursholm.
Berggrén, E. W., Byggmästare.
Bergmanson, G. E., Kontrollör. Helsing-
 fors.
Bergmanson, K., Kapten.
Bergstrand, H., Fil. kand. Uppsala.
Bielke, E., f. *Carleson*, Grefvinna. Slatte-
 fors, Linköping.
Bildt, H. C. E., f. *Åkerhielm*, Fru.
Björkman, G., Fil. doktor.
Björkman, V., Direktör. Lübeck.
Björlin, J. G., Generalmajor.
Bladin, K. A., Kronofogde. Hedemora.
Blidberg, J., Kontorist.
Blom, E., Kamrerare. Vingåker.
Blomstedt, C. O., Kammarherre, Kansliråd.
Bodin, A., Bokhållare.
Bohnstedt, A. H. M., Fröken. Rinkesta, Ärila.
Bonde, C. C:son, Friherre, Öfverste-
 kammarjunkare. Eriksberg, Katrine-
 holm.
Bonde, C. J. Trolle, Grefve, Godsägare.
 Trolleholm.
Bonde, G. F., Grefve, Godsägare. Säfs-
 ta, Vingåker.
von Bonsdorff, C., Professor. Helsing-
 fors.
Bore, E., Grufpastor. Gellivare.
Borgström, A. G. S., Hofrättsråd. Kristi-
 anstad.
von Born, V. M., Friherre. Djursholm.
Bowallius, B., Amanuens. Nacka.
Brahe, M. P., Grefve, Kammarherre.
 Rydboholm, Rydbo.
Brahe, N. C., Grefve, Öfverstekammar-
 junkare.
Brattström, J., Köpman.
Brehmer, N. E. D., Underlöjtnant.
Breitholts, C. G. E., e. o. Hofrättsnotarie.

Brodin, H., vice Häradshöfding. Malmö.
Burén, A. O. G., Öfverintendent.

Burenstam, C. F. R., f. d. Minister.

Tjelfvesta, Snaflunda.

Bääth, L. M., Arkivamanuens.

Böttiger, J., Förste hofintendent.

Carlander, C. M., f. d. Grosshandlare.

Carlheim-Gyllensköld, S. V. G., Notarie i
Telegr.-styr.

Carlson, C. F., Kamrerare.

Carlson, C. F. E., Öfverdirektör.

Carlson, G. A. F. G., Auditör. Norrköping.

Carlson, E. F. T., Kassör.

Carlsson, S. C., Distriktsläkare.

Cederström, B. C., Friherre, Revisions-
sekreterare.

Cederström, C. O. R., Friherre, Inten-
dent.

Cederström, E. T., Friherre, Godsägare.
Krusenberg, Uppsala.

Cederström, R. S. C. T., Friherre, Öf-
verstelöjtnant.

Celsing, G. H., Öfverkammarherre.

Clason, S., Professor. Lund.

von Collan, A., Protokollssekreterare. Hel-
singsfors.

Colliander, C. O., Löjtnant. Göteborg.

Cramér, C., Bankdirektör.

Creutz, E. F. G., Friherre, Löjtnant.

Creutz, G. P., Grefve, Godsägare. Ny-
borg, Bålsta.

Cronborg, O. U., Kanslerssekreterare.

Cronhielm, C. E. M., Grefve, Löjtnant.

Cronstioe, L., Rådman. Malmö.

Cronstedt, F. W., Grefve, Godsägare. Ful-
lerö, Västerås.

Dahl, J. I., Kapten.

Dahlberg, K., e. o. Hofrättsnotarie. Malmö.

Dandenel, A., Kamrer.

von Dardel, G. F. N., Student. Uppsala.

von Dardel, N. O., vice Häradshöfding.

De Geer, J. F. G., Friherre, Kammarherre.

De la Gardie, J. C., Grefve, Kammar-
herre. Göteborg.

De Maré, T., Öfverste. Eksjö.

Douglas, L. V. A., Grefve, Landshöf-
ding. Linköping.

Drake, C. F., e. o. Hofrättsnotarie.

Drakenberg, S. A., Kapten.

Dubois, S. E. J., Kontorsskrifvare.

Dufwå, A. W., Notarie i Kammarkoll.

Durling, A. E., Hofrättssekreterare.

Eckerbom, H. G., Juris stud. Växjö.

von Eckermann, E. E., f. Åkerhielm, Fru.

Edelstam, A., t. f. Hofrättsfiskal.

Edelstam, C. G., Arkivamanuens.

Edman, C. G., Kanslisekreterare.

Egerström, F. R., Ledamot i Landt-
bruksstyrelsen.

Ehrengranat, K. A., Kapten. Önafors,
Venersborg.

von Ehrenheim, F. C. E., Kammarherre.

Grönsö, Enköping.

Ehrensverd, C. A., Grefve, Ryttmästare.
Liatorp, Helsingborg.

Ekdal, A. J., Regementsläkare. Tecko-
matorp.

Ekelund, D., Landssekreterare.

Ekman, S. U. J., f. Kurck, Fru. Gubbero,
Göteborg.

Ekstrand, V., Ingeniör.

Ekström, F. W., f. d. Expeditionschef.

Ekström, W., Juris kand. Helsingfors.

Ekströmer, C. I., e. o. Hofrättsnotarie.

Elfman, A., Hamnkamrer. Helsingborg.

Elgenstierna, G. M., Postexpeditör.

von Engeström, L. S. B. Benzelstierna,
Grefve, Godsägare. Posen.

Ericsson, A. E., Apotekare. Fränsta.

Erlandsson, P., Kontorschef. Göteborg.

von Essen, A. H:son, Friherre. Signes-
berg, Bro.

von Essen, A. N., Friherre, Kammar-
herre. Helliden, Tidaholm.

von Essen, C. R. C. C., Trafikchef,
Malmö.

von Essen, F., Friherre, Riksmarskalk,
Excellens.

von Essen, W. H:son, Friherre, Ryt-
tmästare. Sköfde.

Everlöf, J. G., Notarie i Tullstyrelsen.

Fabricius, K. F. K., Cand. mag. Köpen-
hamn.

Fahlbeck, P. E., Professor. Lund.

Falk, G., Bankkamrer. Malmö.

Falk, H., Löjtnant.

Falk, H. O., Ledamot i Försäkringsin-
spektionen.

Fälkenberg, C. W. H. G., Friherre, Kammarherre. Lagmansö, Vadsbro.
von Feilitzen, C. G. O., Advokat. Karlskrona.
Flach, A. W., Kansliråd.
Flach, C. G. A. V., Kommendörkapten. Karlskrona.
Flach, F. F., Revisor.
Fleming, O. H. A., Friherre, Major. Finspång.
Fock, C. A. H., Kammarjunkare. Höfverö, Sörby.
af Forselles, J. M. Fröken, Fil. mag. Helsingfors.
Fröding, G. H., f. d. Öfverstelöjtnant.
Gahn, E., Major. Uppsala.
Gavelius, G., Kamrerare.
Geete, G. W., f. d. Provinsialläkare. Borås.
von Gegerfelt, C. E., Intendent.
Geijer, R., Bruksägare. Uddeholm.
Gillberg, H., vice Häradshöfding. Lund.
Grahn, B., Banktjänsteman. Umeå.
Granfeldt, L., Stationsskrifvare. Falköping.
Granlund, A., Ant. bokhandlare.
Grundel, J. L., Boktryckare. Kristinehamn.
Grönberg, F., Bankdirektör, Eskilstuna.
Grönblad, C. A., Biblioteksamanuens.
Grönwall, F. W., e. o. Hofrättsnotarie. Vesterås.
Gullberg, O. H., Förste aktuarie.
Gyllenhaal, L. H., Distriktssekr. vid statens järnvägar.
Gyllenkrok, A. T. G., Friherre, Kammarherre. Björnstorp.
Gyllenstierna, A., Friherre, Kammarherre. Spannarp.
Gyllenstierna, N., Friherre, Hofjägmästare. Krapperup, Höganäs.
Gyllenstierna, N., Friherre, Godsägare. Elfdalen, Klippan.
Gyllenstierna, S., Friherre, Ryttmästare. Malmö.
Gödel, V., Biblioteksamanuens.
von Haartman, B., Ingeniör. Kotka, Finland.
von Haartman, J., t. f. Borgmästare. Helsingfors.

Hagberg, T., Tjänsteman.
Hahr, A., Docent. Uppsala.
Hallberg, F. W., Rådman. Malmö.
Hallberg, M., Grosshandlare. Helsingfors.
Hallström, C. A., Kontraktsprost. Flo-dafors.
Hamilton, G. M., Grefve, Godsägare. Hedensberg.
Hamilton, H. A., Grefve, Kammarjunkare.
Hammar skjöld, C. H. A., Arkivamanuens.
Hammar skjöld, N. B., Fröken. Tuna Småland.
Hanngren, E., Jur. stud. Uppsala.
Hansen, H. J., Lärare. Kjöge, Danmark.
von Hartmansdorff, A. E. C., Kansli-sekreterare.
Hederstierna, E. S. W., Kapten. Växjö.
Hedin, G., Arkivamanuens.
Hedström, F., Revisor.
von Heidenstam, O. G., Kammarherre.
Heilborn, O., Generalkonsul. Djursholm.
Henckel, O., Banktjänsteman.
Henschen, C. E., vice Häradshöfding. Uppsala.
Hermelin, O. T., Friherre, Amanuens.
Hierta, P. G. A., Friherre, Godsägare. Främme stad.
Hildebrand, B. A., Pastor.
Hildebrand, H. O. H., Riksantikvarie.
Hildebrand, H. R. T. E., Riksarkivarie.
Hildebrand, K. E. H., Redaktör.
Hillman, A., Konsul.
Hirsch, A., Fil. kand.
Holm, C. T., Bokhållare.
Holm, G. B. A., vice Häradshöfding.
von Horn, A. G., Kapten. Karlskrona.
Hougborg, E., Öfverläkare. Pitkaniemi, Finland.
Hult, E., Göteborg.
Hyttén-Cavallius, C. H. O. Växjö.
Härnqvist, W., Aktuarie.
Höjer, T., Arkivamanuens,
Indebetou, G., Bokhållare.
Isberg, A. U., Stadsarkivarie. Malmö.
Jahnsson, J., Hofjuvelerare.
Janse, A. F. D., Major.
Johansson, A. E. J., Rådman.

- Jonsson, G. W. M.*, f. d. Kapten. Vänersborg.
- Kallerman, F. W.*, Kapten. Landskrona.
- Kalling, J. P. U:son*, Grefve, Godsägare. Myrö, Örebro.
- Kantsow, J. A.*, Friherre, f. d. Major. Hjulsta, Enköping.
- Karlsson, J. O.*, Borgmästare. Västerås.
- Kempe, B.*, Konsul.
- Kennedy, J. T.*, Kammarherre. Råbelöf, Kristianstad.
- Kiellman-Göranson, A. O. I.*, Kommis- nister.
- Kinberg, A. W.*, Revisor.
- Klinckowström, A. A. C. R. E.*, Friherre, Godsägare. Stafsund, Stockholm.
- Klinckowström, S. M. T.*, f. *Gylden*, Friherrinna. Stafsund, Stockholm.
- Klingspor, O. G. A.*, Friherre, Underlöst- nant. Råbäck.
- af Klinteberg, F.*, Hofrättsråd.
- Kniberg, K. G. E.*, Öfverstelöjtnant. Karlsborg.
- Koschell, O.*, Bankkassör. Helsingborg.
- Kronberg, J. J. F.*, f. d. Professor.
- von Krusenstjerna, H. E. F.*, Underlöst- nant.
- von Krusenstjerna, J. E.*, Generalpost- direktör.
- von Krusenstjerna, J. G. F.*, Notarie.
- Kugelberg, O. M.*, Revisor.
- Küsel, E. H.*, Amanuens. Saltsjö-Dufnäs.
- Kuylensstjerna, A. J. C.*, Kammarherre.
- Kuylensstierna, O. F.*, Kapten.
- Lagerberg, A. M. E.*, Kammarherre.
- Lagerberg, S. C. A.*, vice Häradshöf- ding.
- Lagerbring, M. G. C.*, f. *Hammarsten*, Fru.
- Lagerfelt, F. M. A.*, Friherre, Kammar- herre.
- Lagerfelt, G. A. F.*, Friherre, Kabinetts- kammarherre. Lagerlunda, Malmslätt.
- Lagergren, C. E. F. J. L.*, Markis, Kammarherre. Tyresö.
- Lagergren, G. B.*, Kanslisekreterare.
- Lagergren, K. H.*, Postexpeditör. Kristi- nehamn.
- Lagerheim, C. H. T. A.*, Generaldirektör.
- Lagerheim, H. G. W. E.*, Friherre, f. d. Major.
- Langenberg, F. A. L.*, Kapten.
- Larsson, K.*, Kapten. Borgvik, Grums.
- Laurin, T.*, e. o. Hofrättsnotarie.
- Lawski, J.*, Konsthandlare. Norrköping.
- Leczinsky, C. A.*, Amanuens.
- Leijonhufvud, B. S. A:son*, Friherre, Öfverstelöjtnant.
- Leijonhufvud, C. E. A:son*, Friherre, Öf- verstelöjtnant.
- Leijonhufvud, E. T.*, Friherre, Underlöst- nant.
- Leijonhufvud, G. C:son*, Friherre, Ama- nuens.
- Leijonhufvud, K. A. K:son*, Friherre, Kapten. Åängen, Hållsta.
- Leijonhufvud, K. G. A.*, Friherre, Löjt- nant. Fridhem, Södertälje.
- Leijonhufvud, S. A.*, Fröken, Fil. kand.
- Leijonmarck C. E.*, Justitieombudsman.
- Leinberg, K. G.*, Professor. Helsingfors.
- Leuhusen, F. W. O.*, Friherre, Kammar- junkare.
- Lewenhaupt, A. L. C.*, Grefve, Riksheral- diker.
- Lewenhaupt, C.*, Grefve, f. v. Utrikesmi- nister. Helsingborg.
- Lewenhaupt, C. A. A.*, Grefve, Kammar- herre. Claestorp, Katrineholm.
- Lewenhaupt, C. E. W. C. C:son*, Grefve, Löjtnant. Linköping.
- Lewenhaupt, C. H. E.*, Grefve, Fil. doktor. Säbylund, Kumla.
- Levertin, A. P.*, Med. doktor.
- Liliequist, G. N. J.*, Hofrättsaktuarie.
- Lilja, A.*, Direktör.
- Lilienberg, E.*, e. o. Hofrättsnotarie. Ronneby.
- Lilliehorn, P. F. P.*, Banktjänsteman.
- Lilliehöök, E. B:son*, Löjtnant.
- Lilliesköld, K. G.*, Amanuens.
- Lindberg, A.*, Lärare. Manilla.
- Lindberg, E. V.*, Grosshandlare.
- Lindegren, A.*, Slottsarkitekt.
- Linder, H.*, Kammarjunkare. Svartå, Fin- land.
- Lindh, F. G.*, Amanuens.
- Lindhé, C. J. H.*, Löjtnant. Hagby, Folkesta.

- Lindhult, N. A.*, Amanuens.
Lindstedt, A. V., Kamrerare.
Lindström, A. F., f. d. Statsgeolog.
Lindström, O., Godsägare. Nollhaga, Alingsås.
Ling, A., Tandläkare.
Linnell, C. L., Redaktör. Växjö.
Linnell, E. G. F., Fil. kand. Växjö.
Ljungfors, V., Fil. kand., Lund.
Lundberg, A. W., Ingeniör. Lund.
Lundell, B., Posttjänsteman.
Lundin, C., Skriftställare.
Lundström, A. H., Professor. Uppsala.
Lundström, K. F., Marinunderintendent.
Lysholm, T. F. R., Major.
Läffler, L. F., f. d. Professor. Djursholm.
Löwen, A. O. L. Trolle, Friherre. Godsägare. Håringe, Tungalsta.
Löwen, S. A. F., Grefve, Godsägare. Gerstaberg, Jerna.
Löwenadler, H., Handlande. Göteborg.
Löwenborg, F. W., Kapten. Karlberg.
Malmberg, E. F. V., Kapten. Uppsala.
Malmsten, E. H., Arkivamanuens.
Malmström, C. G., f. d. Riksarkivarie. Djursholm.
Mannerfelt, C. O., Kapten. Borås.
von Mentzer, O. F., Löjtnant. Karlshamn.
Millqvist, V., Redaktör.
Moberg, C. A. E., Håradshöfding. Landskrona.
Montan, E. W., Professor.
Montgomery, J., Kammarherre.
Montgomery-Cederhielm, R., Kammarherre. Segersjö, Lännäs.
Munthe, C. D. L. W. Wilson, Öfverste.
von Möller, A. P., Godsägare. Skottorp.
Mörner, C. B., Grefve, Konsul. South-Shields, England.
Natt och Dag, Å. Åson, Kapten. Sköfde.
Nauckhoff, A., f. af Klint, Fru.
Nelson, C. G. A., Folkskolelärare.
Nilsson, C., Ant. bokhandlare.
Nordenfalk, C. O. C. J., f. d. Lands-höfding. Blekhem, Almvik.
Nordenstierna, O. R., Kammar-skrifvare. Helsingborg.
Nordenstreng, E., f. Lindhult, Fru. Uppsala.
Nordin, J., Apotekare. Malmö.
Nordlander, J., Läroverksadjunkt.
Noreen, C. A. E., Kapten. Varberg.
Norlander, L. G. F., Läroverksadjunkt. Umeå.
Norrmin, A., Bankdirektör. Helsingfors.
Norstedt, R., Landskapsmålare.
Nygren, C. E., Löjtnant.
Nystedt, G. U., Bataljonsläkare. Alingsås.
Nyström, R., Kamrerare. Karlstad.
Odelberg, C. A., f. d. Kapten.
Odelberg, O. W., Fullmäktig i Riksgäldskontoret.
Odelberg, V. J. V., Löjtnant. Farsta, Gustafsberg.
Odencrants, T. H., Håradshöfding. Anne-lund, Borås.
Odencrants, J. G., Kronofogde. Vimmerby.
Ohlson, O., Revisor.
Oldberg, E. O. M., Kommendör.
Oldberg, G. A., f. d. Kapten.
Olsson, A. F., Amanuens.
Osbeck, F. A. B., Regementsläkare. Fjugesta.
Ossbahr, C. A., f. d. Intendent. Rom.
von Otter, C. F., Friherre, Advokatfiskal.
Oxehufwud, B. F. O., f. d. Löjtnant. Umeå.
Oxenstierna, S. E. C., f. Wallenberg Grefvinna.
Palm, A. A. E., Regementsintendent Sollefteå.
Palm, C. U., Konsthandlare.
Palmén, E. G., Friherre, Professor. Helsingfors.
Palmgren, J. H. H., Kammarrättssekreterare.
Palmkvist, J. E., Läroverksadjunkt.
Palmstierna, N. O. M., Friherre, Löjtnant. Djursholm.
Petersens, A. F. R., Registrator.
Pettersson, C. E., Hofkamrer.
Petrelli, D. T. J., Krigsarkivarie.
Peyron, G. F., Major. Engelholm.
Philipson, C. O., Godsägare. Marieborg, Norrköping.
Philipson, E., f. d. Generalkonsul. Yxte-holm, Flen.

- Piltz, C.*, Farm. kand.
Piper, E. A. A., Grefve, Kammarjunkare. Snogeholm, Söfdeborg.
Piper, E. H. S., Fröken. Löfstad, Okna.
Piper, E. W., f. *von Haffner*, Grefvinna. Söfdeborg.
Planting-Gyllenbåga, C. G. A., f. d. Kapten. Remmingstorp, Axvall.
Planting-Gyllenbåga, C. G. O., Löjtnant. Helsingborg.
Planting-Gyllenbåga, E. J. C., Assessor.
Planting-Gyllenbåga, E. W. C., f. d. Häradshöfding.
Planting-Gyllenbåga, G. H. W., Kapten.
Posse, G. G. son, Grefve, Kammarherre. Almnäs, Hjo.
von Post, N. F., Direktör.
Printzsköld, O. H. R., Förste hofmarskalk.
Psilander, A., Litteratör.
Quennerstedt, A. W., f. d. Professor. Lund.
Raab, C. J. C., Friherre, Kapten. Klintehamn.
Ramel, M., Friherre, Godsägare. Hviderup, Örtofa.
Ramel, S. G. F. T., Friherre, Förste sekr. i Utr. dep.
Ramsay, J. M., f. *Ekström*, Fru. Helsingfors.
Rappe, F., Legationsråd.
Reenstierna, J. L., Med. fil. kand. Uppsala.
Rehbinder, H. W. J. N., Friherre, Kommerseråd. Djursholm.
Rettig, J., Grosshandlare. Gefle.
Reuterskiöld, S. H. C., Civilingeniör. Göteborg.
Reuterswärd, K. A. H., Regementsintendent. Borås.
Rhedin, C. W. F., Underlöjtnant.
Riben, K. A., vice Häradshöfding.
Ridderstad, C. W. E., Öfverste. Jerna.
Ringius, E. S. E., vice Häradshöfding. Malmö.
von Rosen, A. E., f. *Barnekow*, Friherinna. Helgslätt, Sya.
von Rosen, C. A., Grefve, Öfverstekammarjunkare.
von Rosen, C. E., Grefve, Kapten. Helsingborg.
von Rosen, E. E. A. A., Grefve, Godsägare. Örbyhus.
von Rosen, F. T. C., Grefve, Öfverceremonimästare. Hedenlunda, Vadsbro.
von Rosen, G. P. A., Grefve, Hofrättsråd.
von Rosen, G. T. A., Grefve, Kammarherre.
von Rosen, R. G. E. M., Grefve, Ryttmästare.
Rosengren, C. E. I. H., Regementsläkare. Östersund.
Rosenlind, E., Direktör.
Rosenswärd, C., Godsägare. Long, Grums.
Rosin, F., Direktör.
Rosman, H., Arkivamanuens.
Rosman, N., Kammarskrifvare. Malmö.
Rudbeck, C. R., Friherre, Godsägare. Marieberg, Tumba.
Rudbeck, J. R. G., Friherre, vice Häradshöfding, Auditör.
Rudbeck, O. T. G. A. F., Friherre, Agré.
Rudbeck, R. H. J., Friherre, Kammarherre.
Rudbeck, T. G. A. R., Friherre, Fil. kand. Edsberg, Tureberg.
Rudelius, F., Underlöjtnant. Hultsfred.
Rudenschöld, A. S. M., f. *Planting-Gyllenbåga*, Grefvinna.
Rydin, K. R., Kammarråd.
Ryman, F. V. A., Häradshöfding. Karlstad.
Sahlström, M., Arkivforskare. Liljeholmen.
Salwén, A. G. E., Officersaspirant. Grängesberg.
Samzelius, H., Jägmästare. Neder-Kalix.
von Schinkel, B. S., vice Auditör.
von Schmalitz, C. H. L. S., Löjtnant. Östersund.
Schück, J. H. E., Professor. Uppsala.
von Schwerin, W. G., Friherre, Godsägare. Skarhult, Kristineberg.
Schürer von Waldheim, M., Regementsintendent. Helsingborg.
Söderblad, C. A. P., Stadsläkare. Linköping.
Seldin, O. A., Kammarskrifvare. Göteborg.

Seth, M., Amanuens.
Settervall, J. G., Grosshandlare.
Settervall, K., Biblioteksamanuens.
Silfverschiöld, O. B. A., Friherre, Godsägare. Koberg. Upphäräd.
Silfverskjöld, O. B. T., Amanuens.
Silfversparre, J. H. A. W., Auditör. Vänersborg.
Silfversvård, E. L. I., Kapten. Örebro
af Sillén, E. O. G., Kammarherre.
af Sillén, H. G., Kommendörkapten. Karlskrona.
Sinebrychoff, P., Helsingfors.
Sjöberg, N. J. L., Förste stadsläkare. Landskrona.
Sjöberg, N. M., Biblioteksamanuens. Uppsala.
Sjöström, C., Stadsfogde. Lund.
Skjöldebrand, H. O., Löjtnant.
Skogman, K., Amanuens.
Smerling, C. O., Auditör.
Sodenstierna, G. A., Löjtnant. Skutskär.
Sondén, C. M., Professor.
Sondén, P. H. S., Arkivarie.
Sparre, C. A. G. S:son, Friherre, Disponent. Gunnebo, Mölndal.
Sparre, G. A., Grefve, e. o. Hofrättsnotarie.
Sparre, J. C., Grefve, Kammarherre. Brogård, Bro.
Spens, H., Grefve, Ryttmästare, Militärattaché. Rom.
Stackelberg, E., Friherre. Reval.
Stackelberg, F. M., Friherre, Direktör. Helsingfors.
von Stedingk, C. E. S., Friherre, Kammarherre. Gäringstorp, Vingåker.
von Stedingk, H. L., Grefve, Kapten.
von Stedingk, L. R., Friherre, Kapten. Bofors.
Stedt, N. G. C. A., f. d. Ryttmästare.
Stenström, K., Kamrerare. Norrköping.
Stille, A. G. H., Professor. Lund.
von Stockenström, H. A., Öfverkammarherre. Ekensholm, Dunker.
Strokirk, C. E., Kapten. Göteborg.
Stråle, G. V. T., Kammarherre.
Swalin, W., Registrator.
von Sydow, K. A., Kyrkoherde. Varnhem.

Södergren, J., Disponent. Norrköping.
Söderhielm, A. W. F., Civilingeniör. Gefle.
Söderlind, R., Kassör. Örebro.
Tamm, H. S., Revisor.
Taube, C. E. B., Friherre, f. d. Arkivarie.
von Taube, M., Friherre, Professor. St. Petersburg.
Tegnér, E. H. W., Professor. Lund.
Tengstrand, I. E. O., Byrådirektör.
Tham, H. A. S., Löjtnant.
Tham, P. A. O., Tjänsteman i Sv. Telegrambyrån.
Themptander, H., e. o. Hofrättsnotarie.
Thomle, E. A., Arkivarie. Kristiania.
Thorssell, A. F., Major. Karlsborg.
Tigerschiöld, H. E., Kanslisekreterare.
Tigerstedt, E. S., Öfverstelöjtnant. Kotka. Finland.
Tigerstedt, J. M., Järnvägskontrollör. Äggelby, Finland.
Toll, H. G., Godsägare. Hjularöd, Askeröd.
Toll, K. O., Major.
Trana, E. A., Rådman. Göteborg.
Trolle, A. E. S., f. *Leijonhufvud*, Friherrinna. Trollenäs.
Trotzig, K. E., Kontrollör. Hedemora.
Trozelli, P. L., Ryttmästare. Björnsnäs, Åby.
Tullberg, H. W., Bokförläggare.
Tullberg, T., Professor. Uppsala.
Törnell, E. R., Amanuens.
Uddgren, H. E., Löjtnant.
Uggla, E. J. G., Friherre, f. d. Kapten.
Uggla, T., Auditör. Lund.
af Ugglas, F. O., Friherre, f. d. Löjtnant. Sneslingeberg, Forsmark.
af Ugglas, S. G. L., Grefve, Kammarherre.
Ulfsparre, J. A. O., Major. Helsingborg.
Ulrich, C. J., Auditör.
Upmark, G., Amanuens.
Voug, C. F. T., Kanslisekreterare.
Vult von Steyern, J. F. W., Godsägare. Kageholm, Stockholm.
Wachtmeister, A. F. C:son, Grefve, Generaldirektör.
Wachtmeister, A. W., Grefve, Legationssekreterare.

- Wachtmeister, E. S. L. C.*, f. von Platen, Grefvinna, Statsfru. Kulla Gunnarstorp, Helsingborg.
- Wachtmeister, G. F.*, Grefve, f. d. Ryttmästare. Knutstorp, Axelvold.
- Wachtmeister, H. G.*, Grefve, Kabinettskammarherre. Årup, Bromölla.
- Wachtmeister, H. H:son*, Grefve, Generaldirektör.
- Wachtmeister, W. U. M.*, f. Bennet, Grefvinna. Christineholm, Nyköping.
- Wadstein, A.*, Fil. doktor. Helsingborg.
- Wahlund, J.*, Borgmästare. Östhammar.
- Wallander, A.*, Artist.
- Wallensteen, J. A.*, f. d. Kammarrättsråd.
- Wallin, F. E. H.*, Bokförläggare.
- Wanke, F. T.*, Direktör.
- Warburg, K. J.*, f. d. Professor.
- Wasastjerna, G. A.*, Godsägare. Noling, Tumba.
- Wedberg, J. O.*, f. d. Justitieråd.
- Weidling, C. H.*, Kontrollör. Göteborg.
- Wennberg, C.*, f. d. Lasarettsläkare. Växjö.
- Wennerberg, S. A.*, f. d. Ryttmästare. Helsingborg.
- Wennerström, J. V.*, Apotekare. Växjö.
- Werner, K. F.*, Kamrerare.
- Wernstedt, H.*, Löjtnant.
- Wessler, J.*, Tandläkare.
- Westerdahl, E.*, Kamrerare.
- Willers, W.*, Kamrerare.
- Winquist, G. E.*, Borgmästare. Hedemora.
- Wistrand, H. E. C.*, Öfverinspektör. Göteborg.
- Wittlock, J. A. Z.*, Regementsläkare. Växjö.
- Wrangel, A. M. H.*, Grefve, Envoyé. St Petersburg.
- Wrangel, C. F.*, Friherre, Kabinettskammarherre. Ellinge, Eslöf.
- Wrangel, E. H. G.*, Professor. Lund.
- Wrangel, F.*, Grefve, Kanslizåd.
- Wrangel, F. U.*, Grefve, Kammarherre.
- Wrangel, H. E. I.*, f. *Ekreusvård*, Friherrinna. Hyby, Klågerup.
- Wrangel, H. G. W.*, Kommendörkapten.
- Wrede, H.*, Friherre, Hofrättsråd. Jönköping.
- Wretman, J.*, Rådman.
- Zethelius, G.*, Kanslisekreterare.
- Zettervall, S.*, Ingeniör. Djursholm.
- Åhrberg, C. H.*, vice Häradshöfding.
- Åhsberg, S.*, Kontorschef. Göteborg.
- Åkerhielm, A. L. E.*, Friherre, President.
- Åkerhielm, C. A. F.*, Friherre.
- Åkerhielm, C. H.*, Friherre, Redaktör. Gefle.
- Åkerhielm, G. F. N.*, Friherre, Kabinettskammarherre. Torsåker, Väsby.
- Åkerman, H.*, Envoyé. Paris.
- Örnberg, L. M. V.*, f. d. Arkivarie. Vadstena.
- Österman, E.*, Porträttmålare.

Korresponderande ledamöter:

- Bovet, A.*, Bokhandlare. Paris.
- Charavay, E.*, Archiviste-paléographe. Paris.
- Cohn, A.*, Bokhandlare. Berlin.
- da Cunha, X.*, Överbibliotekarie. Lissabon.
- Fischer v. Röslerstamm, E.*, Skriftställare. Graz.
- de Guëll-y-Borbon, F.*, Markis. Madrid.
- Houghton, R. M. M.*, Baron. Fryston Hall, Yorkshire.
- v. Mohr, von Morburg und Sunegg*, Ritter, Jur. doktor. Graz.
- Monis Barreto de Aragão, E.*, Fil. doktor. Bahia.
- de Prat de Nantouillet*, Markis, Spansk envoyé.
- Vallier, G.*, Godsägare. Grenoble.

Institutioner som åtnjuta ledamotsrätt:

<i>Delegationen för de Antellska samlingarna.</i> Helsingfors.	<i>Karlstads läroverks bibliotek.</i>
<i>Falu läroverks bibliotek.</i>	<i>Krigsarkivet.</i>
<i>Finlands statsarkiv.</i> Helsingfors.	<i>Kungl. krigsskolans bibliotek.</i> Karlberg.
<i>Finska riddarhuset.</i> Helsingfors.	<i>Nationalmusei konstafdelning.</i>
<i>Göteborgs realläroverks bibliotek.</i>	<i>Norska riksarkivet.</i> Kristiania.
<i>Göteborgs stadsbibliotek.</i>	<i>Skara gymnasiebibliotek.</i>
<i>Historiska föreningen.</i> Uppsala.	<i>Stora landslogens bibliotek.</i>
<i>Kalmar nation.</i> Uppsala.	<i>Svenska akademins nobelbibliotek.</i>
	<i>Svenska riddarhuset.</i>
	<i>Örebro läroverks bibliotek.</i>

De af sällskapets ledamöter, för hvilka ej annorlunda uppgifves, bo i Stockholm.

Sedan föregående ledamotsförteckning meddelades, hafva 131 personer eller institutioner ingått såsom ledamöter i Svenska autografsällskapet.

Redaktionen är tacksam för uppgifter om ändrade titlar och adresser, insända till Svenska autografsällskapet, Riksarkivet, Stockholm.

Nya medlemmar i Svenska Autografsällskapet
anmälas hos sällskapets sekreterare,
adress: **Riksarkivet, Stockholm.**

Äldre årgångar och möjligen uteblifna häften af tidskriften
rekvireras hos sällskapets skattmästare,
adress: **Kommendörsgatan 34, Stockholm.**

Stockholm 1905. Kungl. Boktryckeriet.